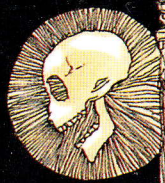
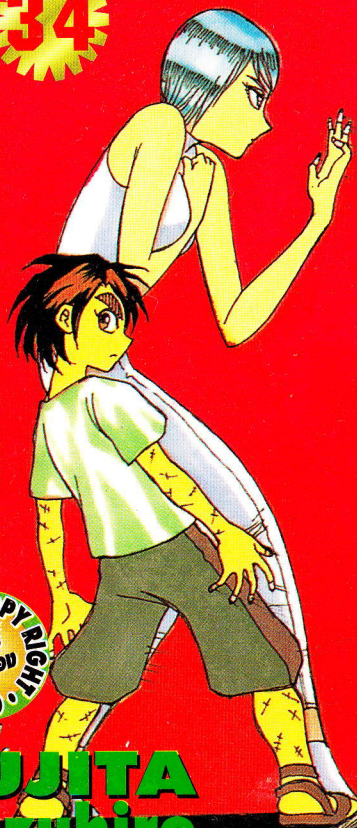

ผีเสื้อกับฟ้า

34

COPY RIGHT • COPYRIGHT
สงวนลิขสิทธิ์

FUJITA
Kazuhiro

หน้าตัดจากการ์ตูน

ความเดิมจากเล่มที่แล้ว

มาซารุที่อยู่ระหว่างฝึกฝนการขีดหุ่นไปพร้อมๆกับต่อสู้ในเกมของเพชเลสนั้นก็ได้ผ่านทดสอบสุดท้าย "ดำ" ออกมาได้ อย่างงดงาม และในที่สุด

ฤดูร้อนก็มาเยือน คณะนาคามาจิก็มาที่หมู่บ้านคุโรงะเพื่อจัดแสดงในงานเทศกาลหน้าร้อน มาซารุดีใจอย่างมากที่ได้พบกับทุกคนอีกครั้ง... แต่ซีโรซานะนั้นกลับต้องเก็บเรื่องของนารุมิเป็นความลับ อีกด้านหนึ่ง ทางเพชเลสที่ส่งลูกน้องไปก็รายๆก็พ่ายหมด มาคคราวนี้ก็ได้อส่งซิลแวนสเตอร์ ออกโตมาต้าที่มีประสิทธิภาพสูงเหนือกว่า "เรแคบเตอร์บีโอเอ่" ไปโจมตีในวันงานเทศกาล เกมตกนี้มาซารุจะมีโอกาสชนะหรือไม่!?

CONTENTS

ทรแสดงหลัก ~ ฤดูร้อนที่หมู่บ้านคุโรงะ

ฉากที่ 8 เทศกาลหน้าร้อน	7
ฉากที่ 9 ที่มาของอัจฉริยะ	25
ฉากที่ 10 คำตอบของปัญหา	43
ฉากที่ 11 สู่ในวงล้อม	61
ฉากที่ 12 ปิดม่านชั่วคราว	79

พิกทรแสดง ~

คำสัญญา I	97
คำสัญญา II	115
ทั้งหลาย	133

Deus Ex Machina ~

ฉากที่ 1 กรังเปิดมาน	141
ฉากที่ 2 เทพธิดาสีเงิน	169

ทรแสดงหลัก ~ ฤดูร้อนที่หมู่บ้านคุโรงะ

ฉากที่ 8

เทศกาลหน้าร้อน

วันนี้ตอนกลางคืนท่าจะแจ่ม แดมลมก็ไม่มี จับรองว่าดอกไม้ไฟต้องเด็ดดวงขนาด...

แม่น~! ต้องยิงขึ้นไปแล้ว แตกออกชนิดงามงดแน่ๆ

ทางด้านจ้านรวงเอง... ก็คึกคักน่าดู

ก็นั่นนะสิ เพราะปีนี้ มีละครสัตว์มาแสดงด้วยนี่นะ...

อ้าว
เชิญเข้ามาชม
ละครสัตว์
ของนาคามาจิ
เซอร์คัสกัน
ได้เลยครับ!

มี
คนดู
เยอะ
แบบนี้
ถึงใจเลย
นะค่ะ

เห็นว่า
ขนาดคนจาก
หมู่บ้านข้าง ๆ
ยังขับรถมาดู
ด้วยละค่ะ
!!

แล้ว
คุณ
มาซารุ
ละค่ะ?

บอกว่า
คราวนี้จะขอ
มาช่วยงาน
ที่หลัง...
ก็คงอยาก
ชมการแสดงของ
พวกเราก่อน
แหละค่ะ

การแสดง
ทรงตัว
หลากหลาย
ลีลา...โซว์
ปามัด

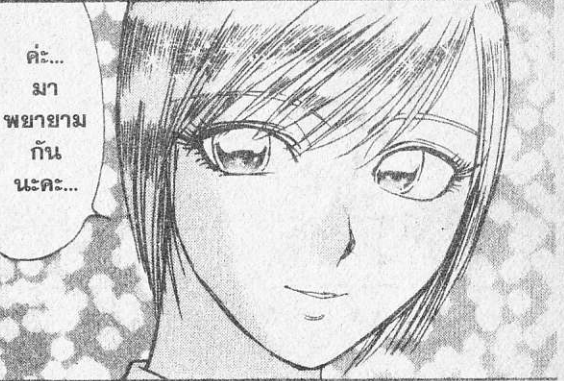
นักฝึก
สัตว์
สาวสวย
:

และยังมี
การแสดงกายกรรม
ผาดโผนของ
เจ้าหญิงผู้เลอโฉม
ซีโรซานะอีกด้วย
นะคร้าบ

งั้น
เพชจะ
ไปเซ็ง
พยายา
มค่า

ของปมนี้
ก็จะได้น
โอดินอน

ค่ะ...
มา
พยายา
มกัน
นะค่ะ...

มาซารุ!
มาซารุ!

นี่
เฮมะ
มาซารุ
ละ?

หนวกหู
จริงน่า
มันออกไป
ก่อน
แล้วละ

โทง
จั้นละ
เนี่ย...

ฝาก
บอกมาว่า
ไฟไป
ที่งานก่อน
ได้เลย

ช่วย
ไม่ได้
ยฺหริ...ไปตุ
ละครสัตว์
กันเหอะ

พี่เรื่งเกะ
เคื่บออกว่
วันนื่จะชื่
แ่บเป็ล
เคลื่บ
มาห้

อะ...
อือ...

ส่วนที่
จะชื่ตั่ว
เป่าปรีด
มาห้เฮม
ก็แล้วกัน
นะ
ไปก่อนละจ้~

แหม...
เฮ...
จะจ้ไซ
มันก็ไซ
ย่น...

ขอมปรีปาก
บอกเรื่ง
ให้รู้เหอะน้
จ้จะห้ช่วย
ก็ย้งได้
นะเพย

โทษ
ทีนะ
เฮม...

แ่ก

เฮม
เดอรู้ลึน
ว่มาชารุ
เคื่ไป
ไหน
น๊ะ?

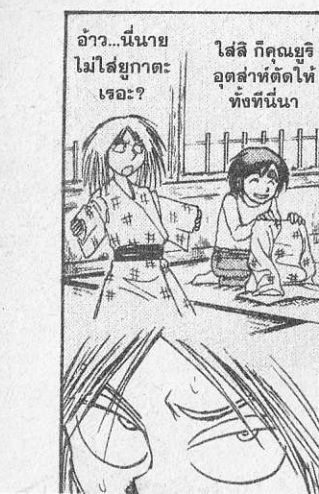
จะ
เจ็คค...
ใครว่
รู้กัน
เลื่...
!

ฝั่งทางภูเข
ที่เป็นทาง
เข้าหมู่บ้าน
ลึท้...
!?

จ้...
รู้เรื่ง
นััน...
ได้ใจ...

เรื่งนั
ผมตอง
ทำเอง...
คนเตยว

อ้าว...นันาย
ไมใส่ชุกาตะ
เรอะ?

ใส่ลึ ก็คุณยฺหริ
ลุตสาห้ตัดให้
ทงท้นนา

แต่ว่
ไว้จึ
เตยว
ค้อยใส่
ลึกัน

เพจระ
ชึนใส่ไป
มีทว้ง
มันจะเขยนเล
ชะก่อน...

นั
นาย
...

ย้งจะไป...เออ...
มีเรื่งเพื่อกปกบอง
ผู้ทฎึงที่ชื่ยฺหริโรงาเน
นัันอีกแล้วเรอะ...

เจ็คค
บอก
ก่อนว่
อ่าไปจะ
ลึท้...

ทำไม
ลึ...
!?

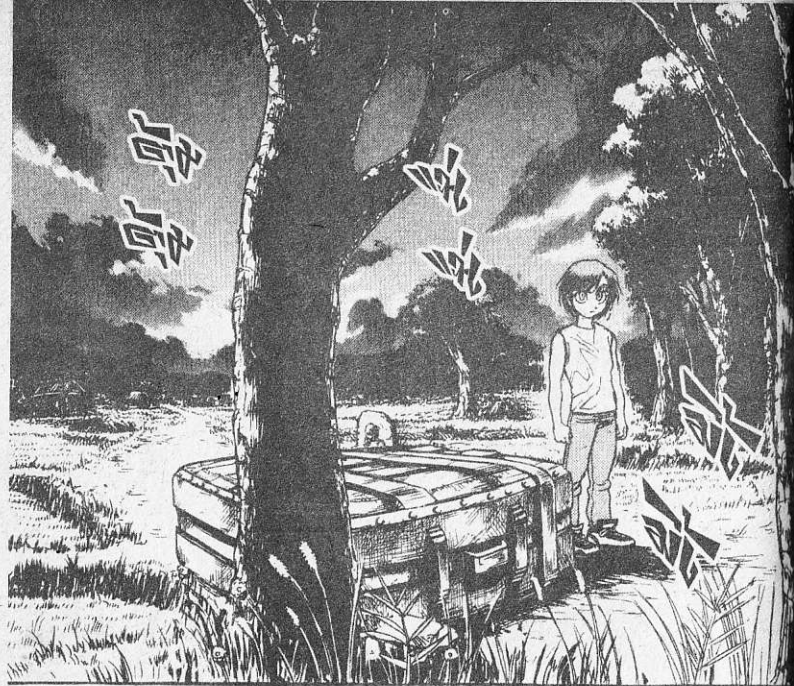

เจ้านั
มันก็มีเรื่ง
ของมันเอง
เราจจะเข้าไปย้ง
มันก็ไซที่
จ้จ้งเปลลึละ

ฮึ!

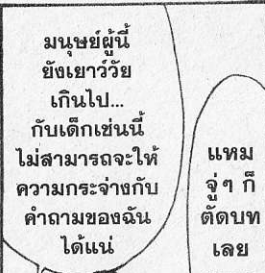

คราวนี้
ก็ยังมีมา
โดยไมทนี่
อีกแล้ว
นะจะ...
มาซารุ
จัง !!

ขอ
แนะนำจะ
ทางนี้คือ
ออตมาต้า
ซิลเวสเตอร์
:

บอกไว้
ก่อนนะว่า
เก่งมาก
เลยละ
:

มนุษย์ผู้นี้
ยังเยาว์วัย
เกินไป...
กับเด็กเช่นนี้
ไม่สามารถจะให้
ความกระจ่างกับ
คำถามของฉัน
ได้แน่

แหม
จู่ ๆ ก็
ตัดบท
เลย
เหวอ

ไม่ได้
เรื่อง
ทรอก
โคลัม
บิน

คงมีแต่
จะต้องถูก
หันเป็นชิ้น ๆ
ทั้ง ๆ ที่ยังไม่อาจ
ตีความปัญหา
ของฉันได้เลย
ด้วยซ้ำไป...

ฮ...
กะอีแค่
เด็ก
12 ขวบ
จะไปมี
เรื่องอะไร
ใหญ่โตนัก
เชียว...

พอเรา
คิดว่า
ทำตัวเป็น
เด็ก...
จู่ๆ ก็ทำ
มาพูดเป็น
ผู้ใหญ่...

เรา
ไม่มีทาง
ยอมรับเด็ก
แบบนี้
แน่!!

ง่ามี
ปัญหา
ถาม
เด็ก...

ไม่ลอง
ถามดู
ก่อน
ละ...
?

อะไร
นี่...

นั่นมัน...
มาซาสึ
แนโทรด

อย่าง
มาซาสึนะ
จะมี
ความลับอยู่
ขนาดไหน
กันล่ะ!?

ชื่อว่า...
ซิลแวลลิสต์
ลิ่ง...

ทุกที่
บน
โลก
มี
คน
นั่น
นี่

แต่นั้น...
ก็จะขอ
ถาม...

“อัน
มนุษย์นั้น
เหตุใด
จึงต้องอยู่
รวมกัน
เป็นกลุ่มด้วย
หรือ?”

มิใช่เช่นสัตว์
กินเนื้อที่อยู่
เป็นฝูงเพื่อล่าสัตว์
และก็มีไข่ตั้งปลา
ที่รวมเป็นฝูง
เพื่อป้องกันภัย
ให้กัน...

สิ่งมีชีวิตที่
เรียกว่ามนุษย์นั้น
เรียกได้ว่าไร้ซึ่ง
ศัตรู... แต่เหตุผลในโต
จึงต้องยังอยู่รวมกัน
เป็นกลุ่มที่สลับ
ซับซ้อนกันด้วย
ฉันไม่เข้าใจเลย...

การกระจาย
ของสิ่ง
อุบโลก บริโภค
ข่าวสาร ข้อมูล
หรือสัญญาณ
ล้วนแล้วแต่
มีเครือข่าย
...

ฉันตราย!
คนแก่
คนนั้น
ฉันตราย
มาก!!

ไม่รู้ว่า
ทำไม
ถึงรู้
หรือกัน
แต่เรา
ก็รู้ได้
!!

เสียงกบกับ
แมลงที่แข่งกัน
ระงมอยู่เมื่อกี้
ก็หายไป...ไม่มี
เหลือซากและ
!?

ถึงจะไม่ใช่
มนุษย์ทั้งหมด
แต่โดยรวม
มนุษย์นั้น ก็มีชีวิต
อยู่โดยการข้องเกี่ยว
แบบน้อยที่สุดได้
ด้วย... ถูกหรือไม่
ล่ะ...?

ทว่า พวกเจ้า
ก็ยังต้องการ
มิตรสหาย
ต้องการรวมกลุ่ม
ต้องการที่จะขึ้นต่อ
อะไรสักอย่าง
หนึ่ง...

ต้อง
จับตาม
แล้ว...

ไม่จั้น
มาซารู
ตายแน่ๆ
!!

แต่
เสียงเรา...
มันไม่ออก
มา...

และ
ผลลัพธ์นั้น
ก็ได้นำมา
ซึ่งสงคราม
และการฆ่าฟัน
กันอย่างไม่มี
ที่สิ้นสุด...

เด็กน้อย
เอ๊ย...เจ้า
สามารถ
ตอบได้
หรือไม่
?

ว่ามนุษย์นั้น
ทั้ง ๆ ที่เข้าใจ
เรื่องนี้อยู่แล้ว
แต่ทำไม
จึงยังอยากจะ
ข้องเกี่ยวกัน
ให้ยุ่งยากอยู่
อีกเล่า?

บรรพภาค
มันเก็บค้น

จนทั้งหู...
ทั้งผิวเรา...
แทบไปหมด...

คง
จะตอบ
ไม่ได้สินะ
หนุ่ม
น้อย

เมื่อเป็น
เช่นนั้น
โคทมบิน
ช่วยกล่าว
เริ่มเกมให้
ทีเถอะ

ว่า...น่า
เสียดายจัง
แต่ก็ช่วย
ไม่ได้นะ...
จ้ะนี่...

บ้าย
บ้าย
มาซารุ
จัง...

ปัง

ผมเข้าใจ
ที่ถาม
มาแล้วละ
สิคะแวตตร์

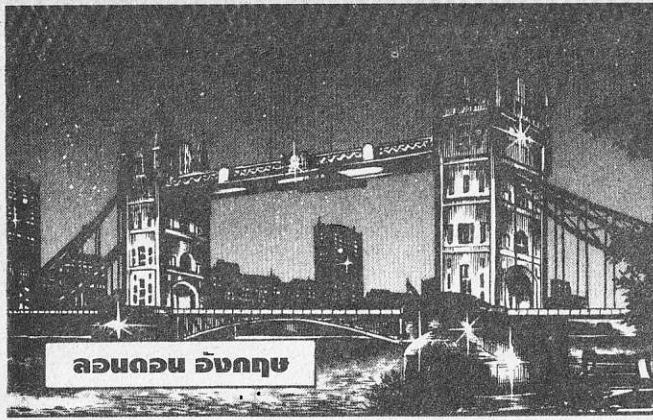
แต่เพียง
เข้าใจนะ
ยังใช้ไม่ได้
หรอกนะ
เติกน้อย...

นาคามาจิ
เซอร์คิล
จะเปิด
การแสดง
ณ บัดนี้
ครับ!!

ลอนดอน อังกฤษ

ก็เป็น
แบบนี้
แหละ...
กรี๊ด

จันทร...
น่าตกใจ
จริงๆ
แฮะ...

เบ๊อ
เบ๊อ
จริงนะ
กรี๊ด

ถ้าอย่างนั้น
กับเรื่องของ
เด็กหนุ่ม
ที่ฝึกฝนและ
เติบโตอยู่
ในการดูแล
ของเธอละ...

แบบนี้
เธอจะยัง
ใจเย็นอยู่ได้
อีกหรือเปล่า
นะ...?

เบ๊อ...
ก็เพี้ยน
เอาก
เดชะ

เขานะ
เป็น
"อัจฉริยะ"
!!!

ใช่มียะ...
ขนาดฉันเอง
ตอนที่รู้ถึง
พลังแฝงของเขา
ยังตกใจจนพูดอะไร
ไม่ออกเลยละ...

ช่วงที่
ผมไม่อยู่
ซีโรงานะ
ก็ทำสงคราม
ครั้งใหญ่กับ
อโตนาดาและ
พินาคกันหมด
เลยอย่างนั้น
เธออเนี่ย...

นี่...
แต่ดูๆแล้วเธอ
ไม่ค่อยจะตกใจ
อย่างปากว่า
เลยนี่...

ก็คุณเล่นบอก
หลังจากที่
บอก...ว่าผมถูก
"อายเซ็คต์"
ของคุณ
จับตามองมา
ตั้งหลายสิบปี
แล้วนี่นะ
มิสเตอร์ฟู...

เบ๊อ
เบ๊อ

แต่มยัง
ระตบ
มหากาฬ
เสี่ยด้วย

ออกมา
มา
เลย
!

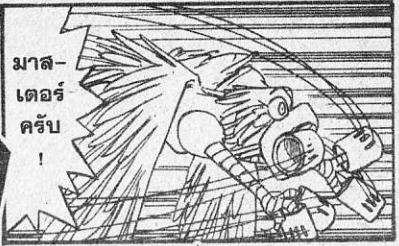
โกอิ
เล
เมล
!!

ไม่จริง!
จะใช้
แขนเดียว
เขี่ยหุ่นนั้น
ขึ้นเทรล
!?

มันจะมี
คนนั้น
มัน
ยัง
กัน
แน่
!?

ฉากที่ 9 ที่มาของอ้าวริษะ

มาล-
เตอร์
ครับ
!

จะใช้
แขนเดียว
เขี่ยหุ่นนั้น
ขึ้นเทรล
?

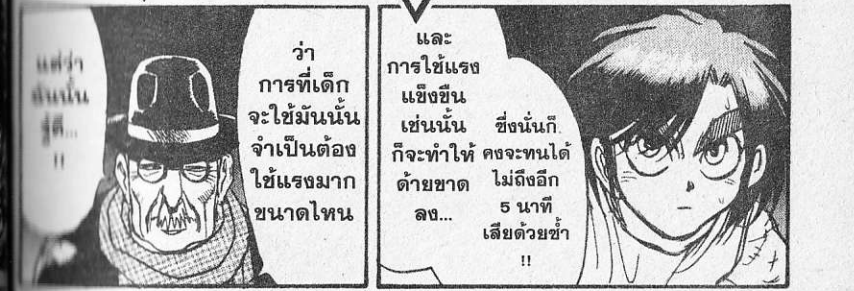
นี่...

ฉากที่ ๑
ประตูของอัคริยะ

ไซงะ มาซาฮิ
เป็นอัจฉริยะ
ระดับสัตว์
ประหลาด
เลยก็ว่าได้

นี่...
เด็กแบบนั้น
ไม่ค่อยจะ
ได้เห็นกันนัก
หรอกนะ...

ไซ...
แต่สำหรับ
ตัวเขาเอง
คงเป็นค่าชม
ที่คาดไม่ถึง
แน่...

เพราะ
เขาก็เป็น
คนหนึ่ง
โดนฟ้า
บอกที่
ตัวเองเป็น
อัจฉริยะ
ผู้ไม่ยอม
พยายา
อะไร...
ก็ทำให้
มาต...

จริงอยู่
ที่เขา
มีความจำ
ที่เป็นเลิศ
กว่า
คนอื่น ๆ

เรื่องอะไร
ที่เคย
ผ่านตาไป
สักครั้งเดียว
ก็จำได้
แม้แต่ใน
รายละเอียด
เล็กน้อย...

แต่มัน
สามารถ
ทำตาม
โดยไม่
สะดุด

นี่...
ไม่เอา
น่า...

แบบนี้
มันก็แค่
“อัจฉริยะ”
ระดับธรรมดา
เท่านั้น...
ฉันเห็นมา
เยอะแล้วละ

แต่
เขานะ
ตัวออก
ไป!!

ทุกวัน
ตลอด
เดือน
มานี้!!

ต่อให้
นักกีฬา
โอลิมปิก
มาเจอเมนู
แบบนี้เข้า
ทั้งร่างกาย
และประสาท
ก็คงแพ้
และแน่น...
เด็ก ๆ
ไม่มีทาง
ทนได้
หรอก

มัน
ก็ไม่ได้
ยาก
เลย...
แต่

น้ำระทำ
ลื่นดี
เลยนะ
กรี๊ด

ถึงพลังกาย
ของเขา
จะเพิ่มขึ้น
เพราะได้
ดื่มเลือดที่มี
“อควิวีเต้”
ของไซจิ
ผู้เป็นปู่ไป
ก็เถอะ...

เพราะ
ร่างกายไม่ให้
ทำอย่างนั้น...
มันจะให้
เขาขยับตัว
ต่อไป

เวลา
นอน
โดย
เฉลี่ย
ของเขา
มีไม่ถึง
1 ชั่วโมง
ด้วยซ้ำ

ระดับเดียว
กับการฝึก
ชิโรจានะ
เลยนะนั่น
ทั้ง ๆ ที่เขา
ไม่ใช่เสีย
หน่อย...

แต่ก็
เหมือน ๆ
กันนั่น
แหละ...
ยิ่งกว่า
นั่น...

ถ้าไม่ทำแบบนั้น ก็ไม่มีทางจะชนะเพชเลสได้...

"อควอวิเต้" ที่อยู่ในเลือดในตัวเขา มีทั้งวิธีการเข็ดพันของโซจิตที่เป็นปู่.....

แม่ วิธีกาฬ ต่อมา

น่า จะเด็ก ได้แล้ว พี่มิ่ง

เธอ พยายาม ได้ดีแล้ว... ลำบาก ลำบน ตั้งขนาดนี้ ชิโรงาเนะ ต้องเข้าใจ เธอแน่

เลิกฝึกแล้ว ขอมแพ้ เกมใน คราวต่อไปจะ ทำแบบนั้น เธอจะได้ สบายขึ้นใจ

ซึ่งของ เหล่านั้น แต่ "รู" ยังไม่อาจ ใช้งานได้

กล่ามนิ่ม กระดุก ปฏิกิริยา จำเป็นต้อง ทำให้ร่างกาย สามารถใช้ยา ได้ตลอด

เรื่อง... อะ... ไร...

ผมกำลัง บอกว่า ฝึกไป มากกว่านี้ ก็ไม่ได้ อะไรขึ้น มา...

ไม่ว่า จะทำยังไง เธอก็ไม่มีทาง ที่จะเอาชนะ พวกอโถมมาได้ ไปได้ตลอด ทรอก

ไม่ ขอม ทรอก !!!

และยังต้อง ฝึกซ้ำๆ กัน ครึ่งแล้ว ครึ่งแล้วจน แทบสลบ... ในร่างก ของเขา

เพื่อไป ล้างเหล่า ซิมซิบเข้า ในร่างก ของเขา

เจ้า หมดแรง จะขกแขนแล้วอะ... จะอ้วกก็ไม่มีอะไร ให้ออกแล้ว แม้แต่ จะขยับก็ขยับทำไม่ได้ เลยสินะ...

มาคิดๆ ไปเธอ มันก็เป็นเด็กธรรมดา มาก่อน มีสิทธิ์ที่จะกลับ ไปเรียนตามปกติและ พักผ่อนได้ตามสบาย เลยนี่...

ผม จะต้อง... เก่ง... ขึ้น... ไปได้...

จะ ปกป้อง... ชิโรงาเนะ... ไปได้...

ผม... จะต้อง... ขึ้น...

ได้คำว่า
อัจฉริยะนั้น
ก็มีการจำกัด
ความอยู่
หลาย
แบบ

แต่
ในนั้น
ก็มีที่ทำได้
โดนใจอยู่
ด้วย...

ทำไม
กัน...

ที่ว่า "อัจฉริยะ
ที่แท้จริงนั้น
หาใช้การที่มี
ความสามารถ
อันเยี่ยมยอด
ติดตัวแต่
กำเนิดไม่"...

"หากแต่
เป็นการ
ที่มีความ
อุตสาหกรรม
ไปได้ตลอด
รอดฝั่ง
ต่างหาก"
นี่ละ...

ได้
ผ่านไป
มากกว่า
เขาที่แล้ว
ทำไมตาย
ถึงยังไม่
ขาด

หรือ
ว่า
...

ร่างกาย
ของเจ้า
เด็กน้อย
คนนี้...
มีพลังกำลัง
มากพอ
อย่างนั้น
เชียวรี!

มารู้
เอาปานนี้
ก็เข้าไป
แล้วค่อย
ซิลแอสต์
!!

ไม่รู้ว่าด้วย
เหตุผลกลใด
ถึงได้มีพลัง
ความมุ่งมั่น
ขนาดนั้น
ติดตัวมา...
มาซารุนะ
นอกจาก
จะเป็น
อัจฉริยะ
แล้ว ยัง
อาศัยความ
พยายาม
เพ็ดจะก่อ
ให้เกิดอะไร
บางอย่าง
อยู่...

สิ่งนั้นนะ
ก็รู้คง
จะต้องเป็น
ที่พวกเรา
เรียกกันว่า...

"ปาฏิหาริย์"
นั่นๆ

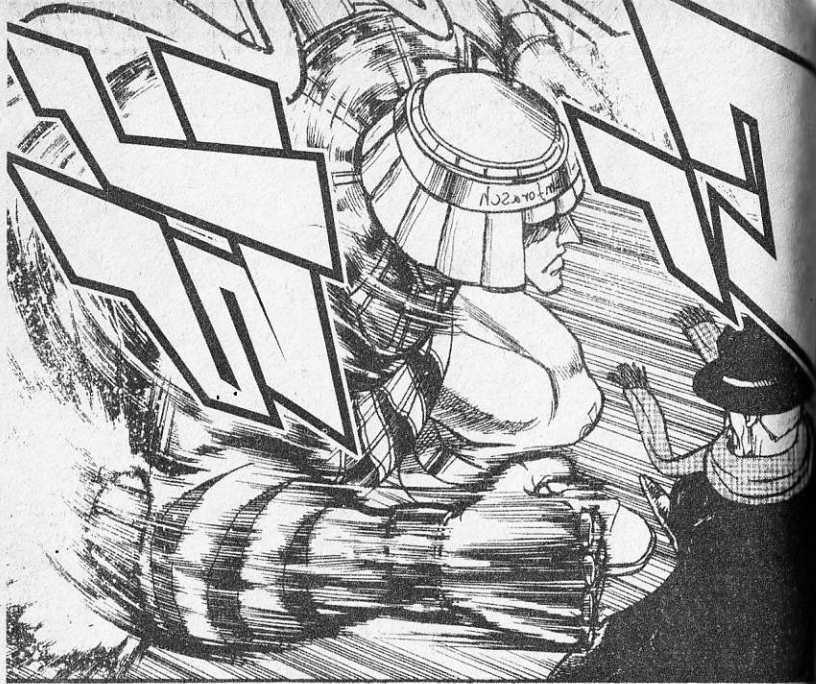

คิดว่า
มาสเตอร์
มีที่มา
หนัก
แต่ไหน
กันหา!

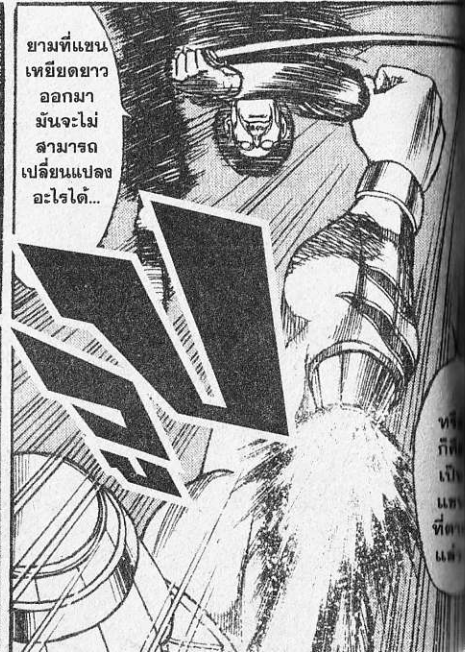
เจอหมัด
ของโกอิ
อึดจน
แหลกละ
ไปซะเหอะ
!!!

กำลัง
คอยอยู่
ทีเดียว
!!

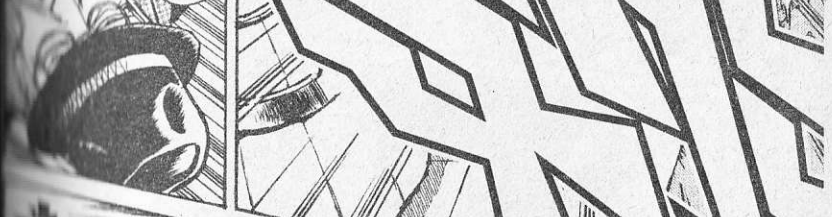

ขามที่แขน
เหยียดยาว
ออกมา
มันจะไม่
สามารถ
เปลี่ยนแปลง
อะไรได้...

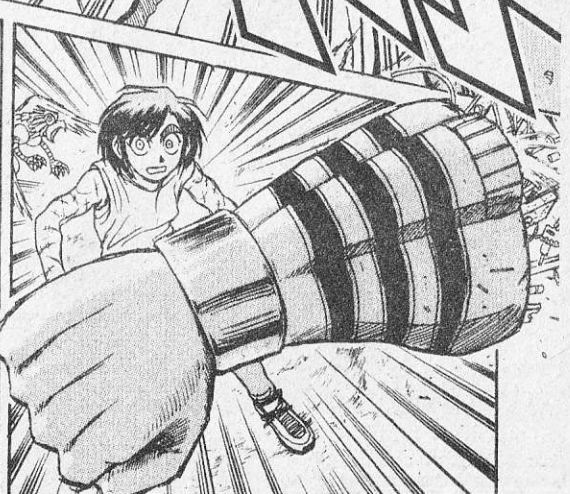
พ
ก
ก
แ
ที่
แ
แ

ดาบ
ก็จะสอด
เข้าไปได้
!!

ทำได้ดี
ที่เดี๋ยวละ
เด็กลง
เฉย...
แต่จบ
กันที่
!!

อ้าว...
อ้าว...
ซิลเวสเตอร์

ฮัม...
ประมาท
ไปไหน

ฆ่า...
ฆ่าคน
ตาย...

พวก
เธอ...
เป็น
ฆาตกร
ชัดๆ...

มะ...
มาลเดเตอร์
!!

ท...
คุณคิด...
หาวิธีได้
มีใจ...

ตะ...
ต้องรีบ
ไปบอก
ตำรวจ...

ตะ...
เดี๋ยว
ก่อนจะ
คุณคิด...

กรี๊ด-!!

คังคังคังคัง

อื้...
!?

ระหว่าง
ที่เล่น
เกมอยู่
ห้ามเอะอะ
นะจ๊ะ...
คุณพี

อื้
ตัวตาย
แบบเนี่ย
เค้า
เรียกว่าจับ
ตัวประกัน
สินะจ๊ะ

อะไร
นะ
?

นี่มัน
เรื่อง
อะไร
กัน
เนี่ย
!?

ตอนที่ 10 คำตอบของปัญญา

เรา
ก็แค่
มาดู
ให้รู้ว่า
มาซารุ
จอมเข็ด
นั้น

กำลัง
ทำอะไร
ที่เท่านั้น
เองแท้ๆ
!!

อื้ตัวตาย
ลักขีพยาน
อย่างขี้น
ทำแบบนี้
ไม่ได้นี่เนอะ...
แต่ที่ว่า...

แบบเนี่ย
ที่เค้า
เรียกกันว่า
ตัวประกัน
สินะจ๊ะ

มาซารุ
จึง

แล้ว
เขา
ก็จบ
...

มาซารุกับ
คนแก่มัน
กำลังจะฆ่า
กัน...!

ฉากที่ 10 คำตอบของปัญญา

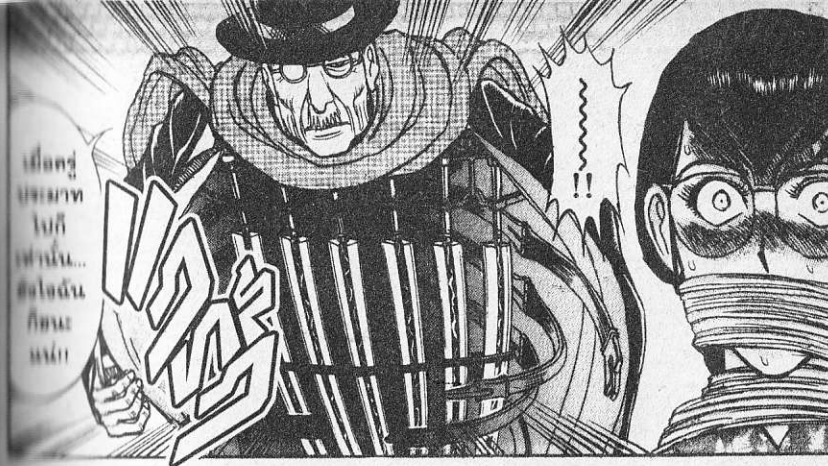
โคลัมบีน
ปล่อย
คุณคิด
เดี๋ยวนี้ละ
!!

คุณคิด
แต่
ไม่เกี่ยว
ด้วยกับ
หน่อ...

น่ารักจังน่า!
มาซารุจัง
ที่เมื่อกี๊ยัง
ท้าวหาญ
สุด ๆ

พอเห็นเธอ
โดนจับปิบ
ตุลิตัวจี้...
สิ้นใหญ่
เลยละ

จะบอกว่า
ถ้าไม่ทำ
อย่างนั้นแล้ว
ฉันจะไม่ชนะ
อย่างนั้นหรือ
โคลัมบีน

อะไร
อยาก
จะพูด
อะไรกัน
หรือ?

มันอะไร
ของ
พวกเธอ
เนี่ย...
?
มาฆ่ากัน
ในที่แบบนี้ไป
เพื่ออะไรกันแน่?
แล้วจะทำอะไร
กับฉัน...!?

ฮือ... หน่อขลิ
แล้วจะตอบ
ยังไงดี...

ฮือ!

พวกชั้น
ก็คือ
อโศมาต้า
ที่สร้าง
ขึ้นมาจาก
เครื่องจักร
โง่ลา...

วะ...
ว่าไ
นะ...
?

มะ...ไม่จริง
ก็พวกเธอพูดได้...
แล้วยังขยับได้
อย่างอิสระด้วย
นี่นา...

ขนาด
การค้นคว้า
ด้าน "A.I."
หรือการ
พัฒนาโลก
พัฒนาโลก
เคลื่อนไหว
ก็ตาม...

ยังไม่มี
ถึงขั้นนั้น
เลย...แม้แต่
หุ่นยนต์
ของฮอนด้า
เองก็ยัง...

ว้าว/
ตายแล้ว
นี่เธอไม่ได้
อะไรเลยสิน
เป็นพวกนี้
ว่า "ความง
เป็นแค่สิ่ง
ที่ตัวเอง
อย่างนั้นสิ

แอ๊ก
แอ๊ก
!

เป็น
อะไรที่
ไม่สะดวก
เอาเสีย
เลยจริงๆ
นะ...

เอา
เจ้านี่คิด
ไว้ก่อน
นะครับ
!!

พวกชั้น
มีตัวตนมา
ตั้งแต่เมื่อ
180 ปีก่อน
โน้นแล้วนะ
ขอบอก...

เพียงแค
โดนดาบเสียบ
ก็เสียชีวิตงาน
เสียเลือด...จน
"หยุดทำงาน"
หรือก็คือตาย

หรือจะเป็นโดนยิง
ตกจากที่สูง โดนอัด
กระแทก ความหนาวจัด
ความร้อนจัด ความเจ็บ
ปวดทางประสาท...
มนุษย์นี่คุณจะมีสาเหตุ
การตายมากมาย
เหลือเกินนะ

แต่
สิ่งที่
ไม่สมบูรณ์
เช่นนี้...ก็ยังไม่
สามารถแพร่
กระจายไปทั่ว
แผ่นดินได้

อุก
:

กรอด
!!

มาสเตอร์ เรียว
ทนายครับ!!
เดี๋ยวตาแกนั้น
จะเข้ามา
เล่นงานเรา
ซะก่อนนะ~
!!!

ไม่ต้อง
รีบนักก็ได้
เพราะยัง
ฉันก็ชนะ
แล้ว... ค่อย
ตั้งมั่นออก
เถอะ...

ปัญหาของ
คุณลุงสินะ...
"ทำไมมนุษย์
ถึงต้องรวมกลุ่ม
กัน...?"

มาซารุจึงจำ
คุณพี่คนนี้
เค้าอยากจะ
รู้ว่าตัวเอง
จะเป็นยังไง
ต่อไปแน่

ช่วย
บอกเค้า
หน่อย
ดีใจ...

อะ...
ไว้การมาก่อน
แบบนี้คือเกม
ที่มีเพื่อปกป้อง
ผู้หญิงที่ชื่อ
ซีโรจนาเนะ
จันเทร่อ...

เกม
อะไร...
เคามี
ให้เสี่ยง
ชีวิตกัน
แบบนี้
บ้างละ...
เชื่อกับ
แล้ว...

ตะ...
แต่เนี่ย
จะเป็นยังไง
เทร่อ...
?

ขอโทษ
นะฮะ...
คุณคิด
ผมจะช่วย
เดี๋ยวนี้ละ

อ้าว...
แต่ขั้นนี้อาจจะ
เปลืองข้าทั้งชะ
ตอนนั้นเลยก็ได้
นะเนี่ย...

ถ้า
เธอทำ
อย่างนั้น
ล่ะก็...
โคลัมเบีย

เธอ
จะได้เอา
แต่หัว
ของผม

ไปให้
เพชเลสชะ
ดูแทน
แน่ๆ
!!

ฮึ...
ฮึ...

นาย
ของเดอ
ตั้งใจ
ที่จะย้าย
จิตใจของ
ตัวเองมา
อยู่ในตัว
ของผม
สินะ

ถึงไม่มี
แขนขา
จะไม่เป็น
ปัญหา
ก็เถอะ
แต่ถ้าเหลือ
แค่หัว...
จะเป็น
ยังไงล่ะ?

มะ...
มาล
เตอร์
!!

หึ...
เดี๋ยว
ก่อน
ถ้าเธอ
ยอมตาย
เพื่อช่วย
แม่หนู
คน
นี้
ล่ะก็...
มันจะ
ได้อะไร
ขึ้นมาล่ะ!
ก็เธอ
เล่นเกมนี้
เพื่อปกป้อง
ซีโรจนาเนะ
ไม่ใช่
เทร่อ
!?

ผมไม่คิด
จะต้องเสียใคร
เป็นการ
แลกเปลี่ยน
เพื่อปกป้อง
ซีโรจนาเนะ
หรือกานะ!

เพราะ
ถ้าทำแบบนี้
ผมคงไม่มีหน้า
จะไปพบ
คนสำคัญ
บนสวรรค์
ได้แน่ๆ!!

แปลก
ดีนะ...
ฉันเธอ
จะบอกว่า
จะเล่นเกม
โดยมี
แม่คนนี้เป็น
เดิมพันด้วย
ฉันเธอ
?

อืม
|
ผมไม่หนึ
อยู่แล้ว
เพราะฉะนั้น
รีบ ๆ ปล่อย
คุณคิด
ซะที!!

เ...
แต่เด็ก
ปล่อยเขย
เลยคิดจะ
สู้ใจ
สู้กัน
ล่ะ?

.....
แซนซ่าย
ของเธอ
ก็ไม่อาจจะ
เซ็ดพัน
ที่เป็นที่พึ่ง
ได้แล้ว

จะ...จริง
เธอครับ
มาสเตอร์
!?

อืม
|

คุณ
คิด
ซะ

โคลัมบัส
เคียวก็ตง
จบแล้วละ
ไปตอนนั้น
สอยฆ่า
แม่พญานันท์
ก็ถึงไม่ตาย

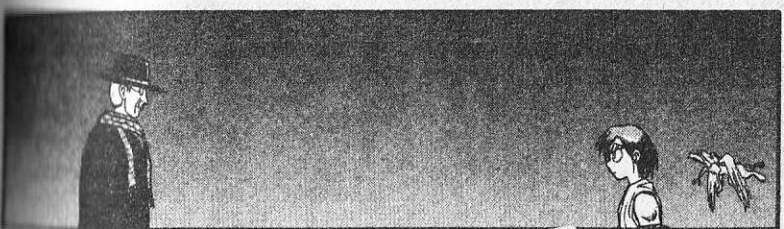
คำ
|

.....
ฉันเรา
มาดูเค้า
เล่นเกม
ต่อกัน
ดีกว่า
นะอะ

ดูอยู่
ตรงนั้นดี ๆ
นะอะ...

คิดว่า
ยังจะ
ชนะได้...
อยู่อีก
ชั้นรี?

ไม่
หรอก
|

แต่
ว่า...

ก็ไม่ว่า
ให้แน่ ๆ
!!

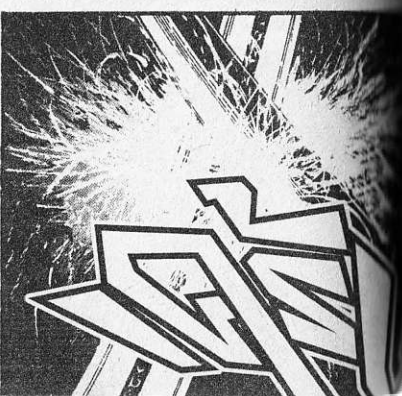

เด็ก
คนนั้น

ความ
เปลี่ยว
ไปแ
..

นี่...
ยังใจเสี
ก็เป็นแค่
มนุษย์...

บ้าน
น้ำขุ่น
!!

ดาบของ
ฉันคนนี่
ไม่อาจจะ
เขียดเจี้ยน
คู่ต่อสู้ได้
เลยรี...!!

กับ
เด็ก

เช่น
แต่

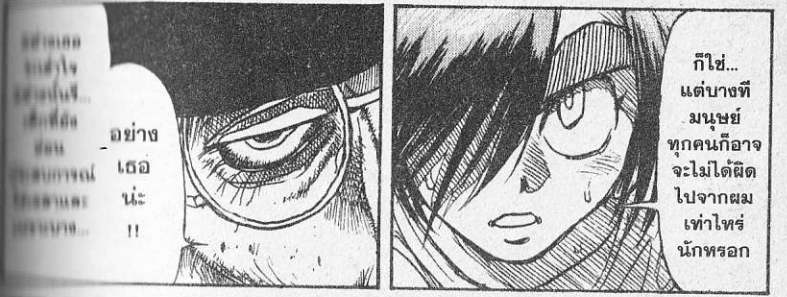

ทำไมกัน...
ทำไมเธอ
จึงสู้ได้ถึง
ขนาดนี้...
?

ผมนี่...
คิดเรื่อง
คำตาม
ของคุณลุง
มาตลอด

ถามว่า
“ทำไม
มนุษย์
ถึงต้อง
รวมกัน
เป็นกลุ่ม?”
สินะ...

อย่าง
เธอ
นะ
!!

ก็ใช่...
แต่บางที
มนุษย์
ทุกคนก็อาจ
จะไม่คิดถึง
ไปจากผม
เท่าไร
นักหรอก

คงจะ
เหงา
ไข่ม้อย
ล่ะ!?

เหงามา...
อย่าง
งั้นรี...

นั่น
มัน...
“อารมณ์”
ของพวกเขา
มัน...
นะ...

อะไรก็ตาม
อย่างนั้น
จะมีได้
ยังใจ...!!

ทุกคน
ดังพูดเอง
เลยนี่ว่า
มนุษย์นะ
มันแอะ...
มันสิ่งมีชีวิต
ที่ตายได้
ง่าย ๆ..

ผมเอง
หากตัวคนเดียว
ก็คงจะหา
ของกินมา
ไม่ได้...
ไหนจะเสื้อผ้า
ไหนจะที่พัก
อาศัย...
เป็นคน
ไม่ได้
เรื่อง...
ที่ทำอะไร
ไม่ได้เลย
ซักอย่าง

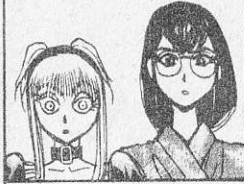

ทุกคนต่าง
ก็ขอให้คนอื่น
ทำในสิ่งที่ตัวเอง
ทำไม่ได้ ต่างก็
ต้องช่วยเหลือกัน
เพราะว่าตายได้
ง่าย ๆ ก็เลย
อยากจะอยู่กับ
เป็นกลุ่ม

แต่
คุณลุงจะ
เปลี่ยนได้
รีเปล่า?

อโตะมาตา
ที่เอาแต่
แสดง
ของเดิม ๆ
ซ้ำซากอยู่
ในความมืด
ที่ไม่มีใคร
ดูนั่นนะ

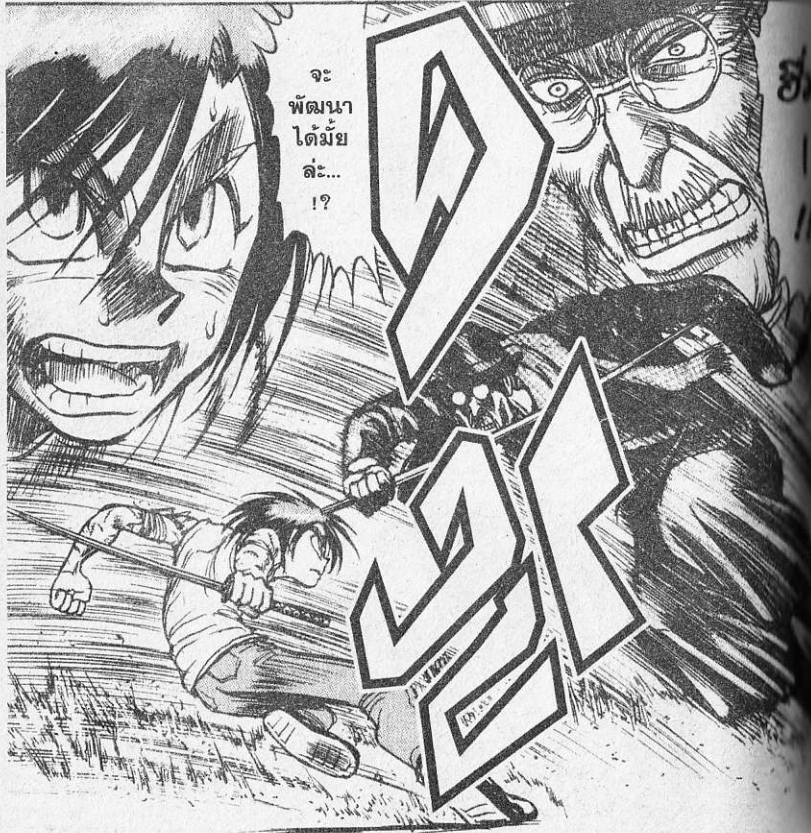
คุณลุงจะ
เปลี่ยนได้
รีเปล่า
!?

ถ้ามี
คนที่
คอย
ดูอยู่
ก็จะ
พัฒนา
ขึ้นไป
ได้อีก
!!

อโตะมาตา
ที่เอาแต่
แสดง
ของเดิม ๆ
ซ้ำซากอยู่
ในความมืด
ที่ไม่มีใคร
ดูนั่นนะ
จะพัฒนา
ได้มั้ยละ
!?

หุบ
ปาก
ซะ
!!

จะ
พัฒนา
ได้มั้ย
ละ...
!?

บอกให้
หุบปาก
!!!

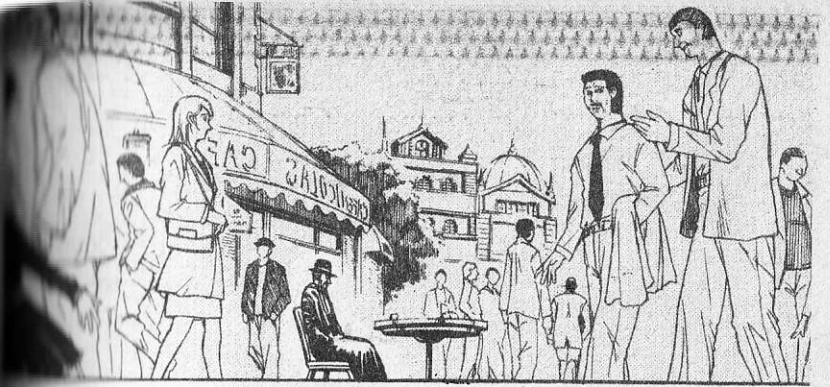
ตอนที่ 11
แสงเงา

เพราะ
มนุษย์นั้น
อ่อนแอ
ถึงต้องอยู่
รวมเป็น
กลุ่ม!!

ฮ...
อโถมา...
แข็งแ...
ถึงจะล...
ก็ยังคง...
ต่อไป...
ตั้งน...
ไม่จำเป็น
รวมก...

และคิดว่า
ที่คนในคณะ
พยายามกันแต่
ก็เพราะมีคน
ที่คอยดูอยู่

ผมเอง
ถ้ามีคน
คอยดู
อยู่...
ก็จะ
เข้มแข็ง
ขึ้นได้
!!!

คุณลุงละ
เปลี่ยนได้
รีเปลา
?

อโธมาตา
ที่เอาแต่...

แสดง
ของเดิม
ของพวกมนุษย์
ในความม
ที่ไม่มีใคร
นั้น...

นั่นมัน
เป็นอารมณ์
ของพวกมนุษย์
ไม่ใช่เธอ!

แต่
เราเป็น
เครื่อง
จักร...

แข็งแกร่ง
และคงทน
กว่ามนุษย์
มากมายนัก

!!

จะ
พัฒนา
ได้มัย
ล่ะ?

ขอบใจ
สำหรับคำตอบ
เล็กน้อย...
แต่ว่าถึงเธอ
จะมีพัฒนาขึ้นมา
เพียงใด... ก็ยัง
ไม่ใช่คู่มือของฉัน
หรอก...

เธอจะแพ้ฉัน
และมนุษย์
ก็ยังคงคงพ่ายแพ้
ให้กับอโธมาตา
ต่อไปอีก ด้วย
ความอ่อนแอ
ที่ว่านั้น...นี่คือ
ความเป็นจริง

ลาก่อนละ
เจ้าผู้อ่อนแอ
เอ๊ย...

!!

คุณ
ลุง
นะ...

คง
เหงา
สินะ
?

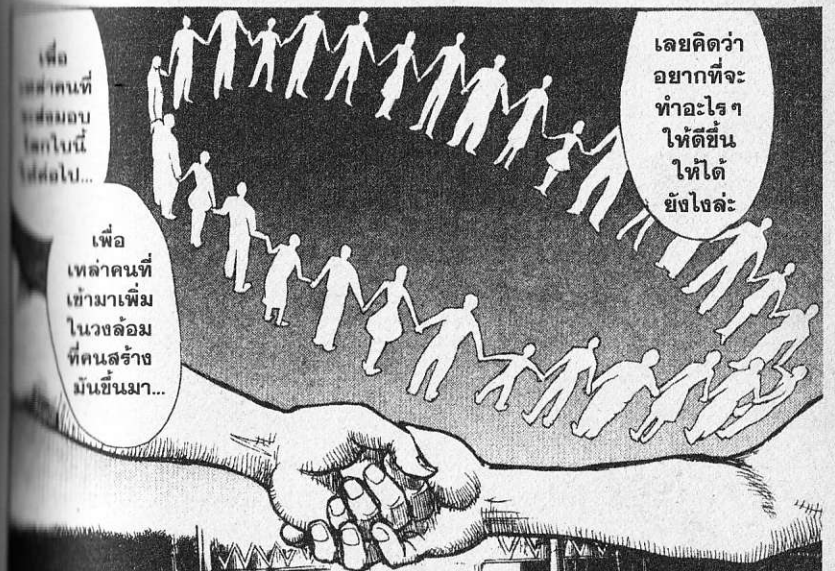
มนุษย์เรา
ไม่ได้เกิด
มาเพื่อแพ้
ตลอดไป
ซะหน่อย
!!

แน่นอน
เพราะ
มนุษย์ใน
ขณะนี้
ยังมี
ประวัติศาสตร์
อันร้าย
ชุกมากมาย

แต่...
แต่ว่าตอนนี้
มนุษย์ก็ยังคง
มีชีวิต
อยู่บนโลก
ใบนี้!

และนั่น
ก็เป็น
เพราะ
มนุษย์
คิดว่า
จะต้อง
ทำอะไร
ซักอย่าง
ให้ได้
แน่ๆ...

เพื่อ
เหล่าคนที่
ต้องมอบ
โลกใบนี้
ให้ต่อไป...

เพื่อ
เหล่าคนที่
เข้ามาเพิ่ม
ในวงล้อม
ที่คนสร้าง
มันขึ้นมา...

เลยคิดว่า
อยากที่จะ
ทำอะไร ๆ
ให้ดีขึ้น
ให้ได้
ยิ่งล่ะ

อะไร
นะ
?

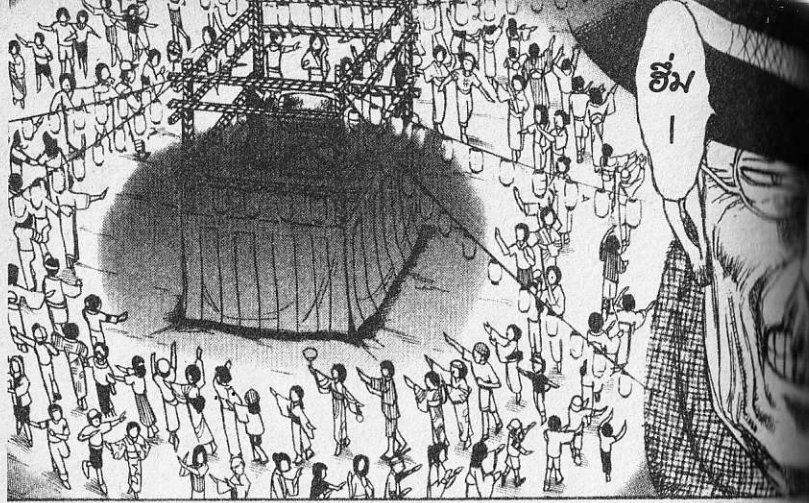
เลือดดำนี่
ก็เป็น
มนุษย์
ที่คิดและ
สร้างขึ้น...

ทั้งข้าว
แสนอร้อย
ทั้งสิ่งปลูกสร้าง
ทั้งหมดบ้าน
และก็เมือง
ด้วย...

มนุษย์นะ
จะส่งมอบ
สิ่งที่สร้างขึ้น
ทั้งหมด
ให้กับมนุษย์
คนต่อไป

และ
ผู้ที่ได้ขับ
ก็จะนำไป
ปรับปรุงให้
เป็นเช่นนี้
ซ้ำแล้วซ้ำ...

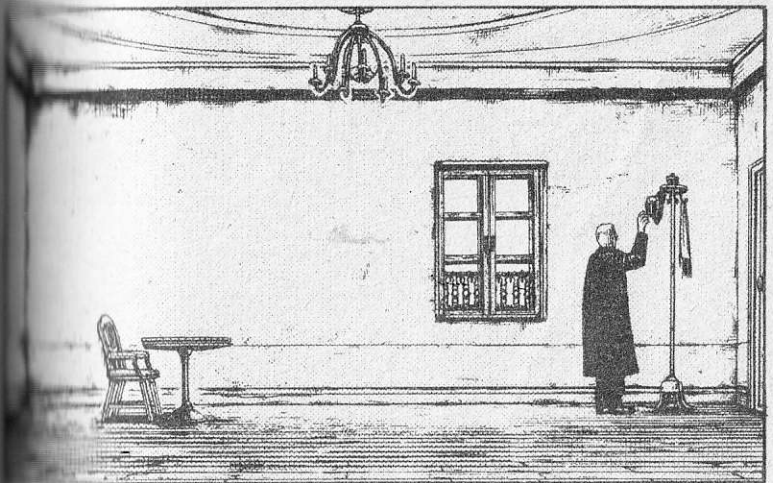
ซิลเวสเตอร์
ถึงวงนั้นมันจะ
เล็กแค่นั้น มนุษย์เรา
แต่ตราบโด ไม่มีทางแพ้
ที่มันยังคงอยู่ พวกแก
บนโลกนี้ หรือก!

หุบปาก
ได้แล้ว!!
เดี๋ยวฉัน
จะบันคอ
ชะเลย
!!

ร่างกาย
ของท่าน
เฟชลีสนะ
ถ้าตัดคอกไป
ล่ะก็....

หนวก
น่า
โคล้ม!!

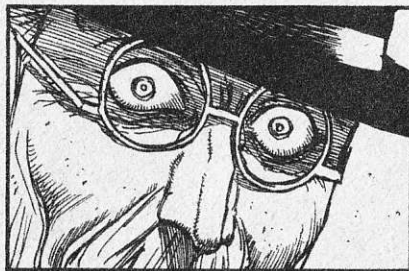

และ
นี่ก็คือ
หนึ่งใน
วงมนุษย์
ที่วานัน
!

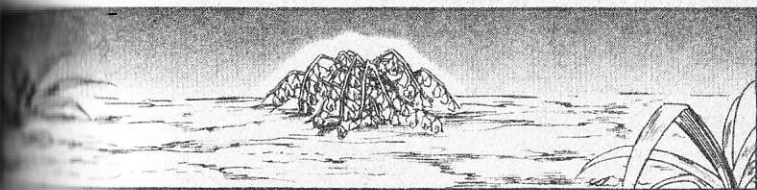
เป็นวิชา
ของมนุษย์
ที่คุณปู่
เพ็ลือเอา
ไว้ให้
ในตัวผม
!!

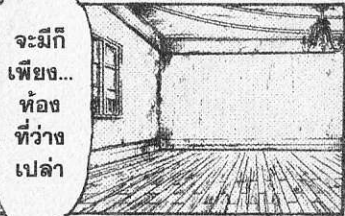

ภายใน
ตัวของ
คนๆ เดียว
นั้นะ...

แต่
แล้ว
นั้น

ไม่มี...
อะไร
เลย...

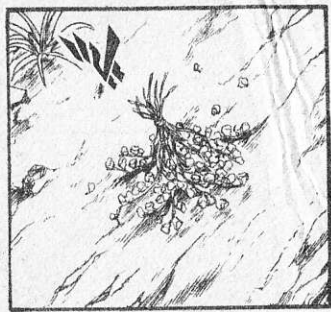

จะมีก็
เพียง...
ห้อง
ที่ว่าง
เปล่า

เป็น
เพียง
ห้อง...
ที่ว่าง
เปล่า...

มา
ตลอด
...

ซิล...
แวลด์

จะ
จริง
ดี...

มัน
น่า
มีผล
หลาย
อย่าง
แต่...

ช่วยซื้อ
ดอกลิลลี่
หน่อย
สิคะ?

คุณ
ตา
!!

อ่า...

ที่แท้
เรา...

เด็ก
น้อย...
เอ๊ย

ฉัน
เข้าใจ
เรื่อง
เธอพูด
มาแล้ว...

ฉัน
...

อยากจะ...
เข้าไปอยู่...
ในวงล้อม...
ที่พวกเธอ
สร้างขึ้นมา
นี่เอง...

ทั้ง ๆ
ที่
ไม่ใช่
มนุษย์
เลย
แท้ ๆ
...

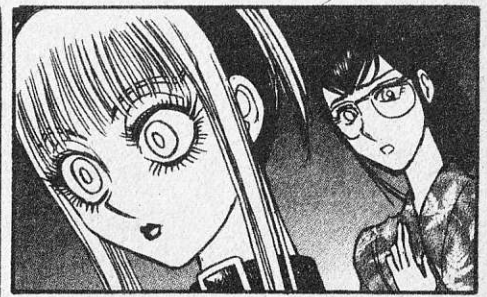

จะ
เข้าไป
ก็ได้
นี่นา...

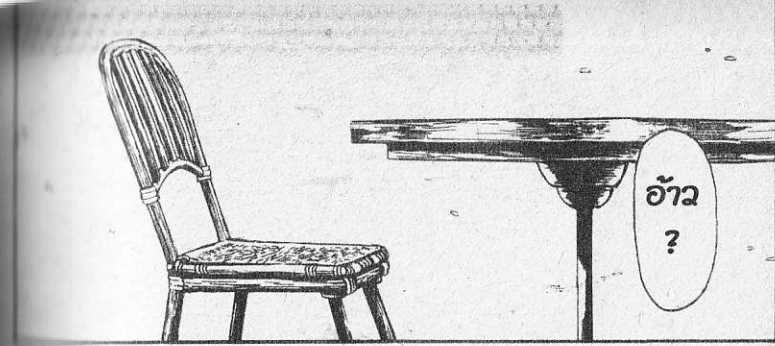
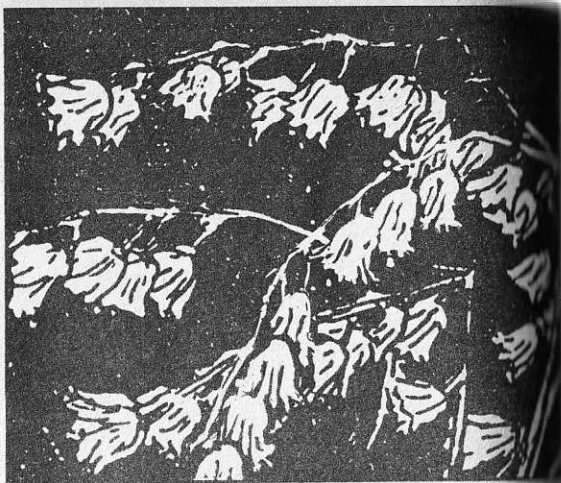
ถ้า
มีคน
พูด
ไม่ใช่
ตาม
ที่...

ผม
ก็คงจะ
จับมือ
ด้วย
แล้ว
ล่ะ

คราวหน้า
อยากจะ
ขอซื้อ
ดอกไม้

จาก
เธอบ้าง
จริง ๆ
...

แม่ชอบแก่มากเลยละ...

ถึงจะเป็นคนที่ไม่ค่อยพูดค่อยจา แต่ก็ดูตั้งใจดี...

คุณแม่คะรีบไปซื้อดอกไม้กันเถอะ!

นี่อาเจิได้ขยับเวลา!

แล้วก็ยังดูเหมือน...

จะเพงๆ อยู่หน่อยด้วย...

ฉากที่ 12 ปิดบ้านชั่วคราว

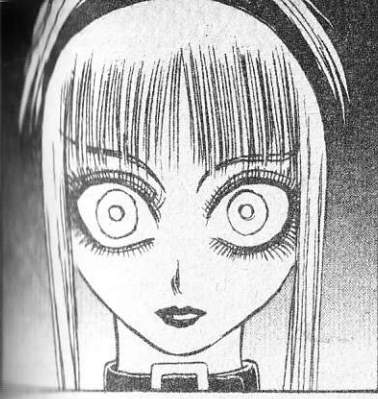

ยังจะมีขยับเหมือนอยู่อีก! มีเธอเป็นตัวประกันอยู่แบบนี้ มาสเตอร์ก็ทำอะไรไม่ได้มากกันพอดีรีบๆ หนีไปได้แล้ว!

รูสึก
เหมือน
จะเป็น
อะไร
ที่น่า
กลัว
จัง
เลย

โคะ...
โคะลิ้ม
บีน...

เออ...
บอกกับ
พี่แอสเตอร์
ไปนะ...

ว่า
"ถ้ามือ
ของเขา
ไม่ใช่ตา
เธอก็คงจะ
จับมือกับ
เขาแล้ว"
นะ...

อืม

ดูนี่สิ
มือของ
ฉัน...
ทั้งเล็ก
แล้วก็
น่ารัก
แบบนี้

จริงจี้...
คุณคิด
!?

ถ้าเป็น
มือนี่
ละก็...

เธอ
ก็จะจับได้
อย่างนั้น
หรือ?

คน
ซี้จู้
!

เฮ... ?

งานเลี้ยง
ที่เป็นแค่
คำหลอก
เป็นแค่
คำหลอก

มีเจ้าหญิง
องค์หนึ่ง
ได้รับเชิญ
ไปงานเลี้ยง
ของพวกเขา
แต่
มารยาท
ก็ทราบ
อาหาร
ก็ไม่ไหว

ผม
รู้จัก

ตึกตากด
ที่สมัยก่อน
เคยเข้าไปอยู่
ในวงล้อม
ของมนุษย์
อยู่ตัวหนึ่ง

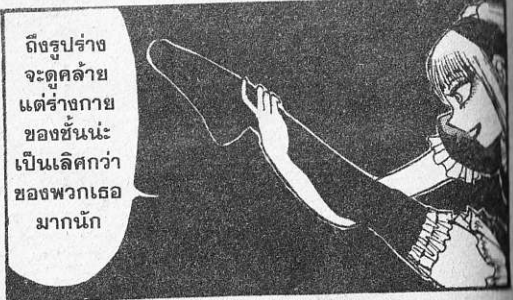
ยังใจ
ก็เป็น
เจ้าหญิง
ที่อยู่ต่าง
โลกกัน

เหล่า
ชาวบ้าน
ก็ไม่รู้จัก
วิธีเดินรำ

ชั้นคือ
อโธมาต่านะ
ที่ดื่มเลือด
มนุษย์อย่าง
พวกเธอมา
ทำให้
เคลื่อนไหว
ได้...

ถึงรูปร่าง
จะดูคล้าย
แต่ร่างกาย
ของชั้นนะ
เป็นเลิศกว่า
ของพวกเขาเธอ
มากนัก

แบบนี้แล้ว
เธอจะมา
จับมือกับชั้น
ได้ยังไงล่ะ
จริงมั๊ย?

ตึกตา
ตัวนั้น
ขณะที่ใช้
ชีวิตอยู่
่วมกันกับ
มนุษย์...

ก็ค่อยๆ
เข้ามาในวง
ของมนุษย์
ทีละนิด ๆ

จน
ท้ายที่สุด
ก็ได้เป็น
มนุษย์และ
สูญสลาย
ไป...

ฮะฮะฮะ
อะไรเนั้น?
ไม่เห็นจะ
เคยได้ยิน
เลย!!

เธอนี่ช่าง
โกหกจริง ๆ
เลยนะ

เรื่อง
จริง

แล้ว
เจอกัน
ใหม่
นะ...

ลูกหม
น้อย
ร้อง
หา

อึด...
อึด...
แม่จ๋า
อยู่ที่ไหน
?

ลูกหม
ตัวนี้
ทานขนม
หมดจาน

ลูกหม
ตัวนี้
ไม่เหลือ
อะไร...

อ๊ะ

คุณคิด
ปลอดภัย
นะ...
พ่อยังช่วย
!

ขอโทษนะ...
ที่ทำให้
ต้องตก
อยู่ใน
อันตราย
!!

เพราะผม
ไม่คิดว่า
คุณคิดจะ
มาได้...
ขอโทษ
จริง ๆ

ทั้ง ๆ ที่
คุณคิดไม่ได้
เกี่ยวอะไร
ด้วยเลย...
ขอโทษด้วย
นะ...!

อะไรเล่า...
ไม่ตลก
มาขอโทษ
ขนาดนั้น
ก็ได้นี่
!!

เธอน่ะ...
ตอสูกับ
ตัวน่ากลัว
แบบนี้มันอยู่
แท้ ๆ แต่ว่า
ดิฉันนี่สิ...

ที่มาที่นี่...
แล้วก็โดนจับ
เป็นตัวประกัน...
มันก็เพราะดิฉัน
เองทั้งนั้น...

แต่
ว่า...

มันกลัว...
จนแทบ
ทนไม่ไหว
แล้วล่ะ...
!!

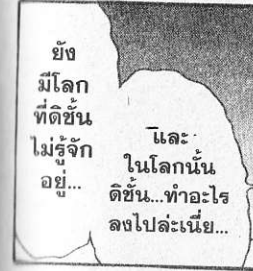
คุณ
คิด...

ดิ...
ดิฉัน...

คุณคิดคะ
ผมเองก็กลัว
แทบตายเหมือนกัน
เรามาร้องพร้อม ๆ
กันนะคะ!

ยัง
มีโลก
ที่ดิฉัน
ไม่รู้จัก
อยู่...

และ
ในโลกนั้น
ดิฉัน...ทำอะไร
ลงไปละเนี่ย...

ถึง
ทำให้เธอ
ต้องมา
บาดเจ็บ
หนัก
ขนาดนั้น

น่ากลัว
น่ากลัวมาก ๆ
เลย...

เด้อเอ๊ย
แม่ขึ้นมา
ปานนี้แล้ว
เพิ่งจะสิ้น
แ่นะครับ

นี่เจ้า
โง่กว่า
แต่แรก
ก็สิ้นเรื่อง

ซี!!

อโธมาตา
อะไรนั่นไม่เคยรู้
มาก่อนเลย...
วิชาเข็ดทันทมิไว้
เพื่อใช้สู้กับ...
พวกนั้นนะเอง...
นี่เราไม่รู้จะอะไรเลย
ซึกอย่างสิ้น...

ว๊าก
—
!!!

กรี๊ด

ทำอะไร
ของเค้า
กันนั่น
2 คนนั่น
นี่... ไม่เข้าใจ
มนุษย์เลยสิ
ให้ตีตาย

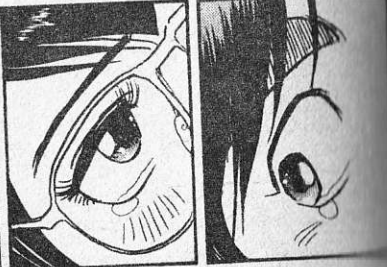

อะไร
กัน...
หาซารเอง
ก็กลัวด้วย
เหรอ...
?

ก็ต้อง
แหง
สิชะ
!!

ก่อน
ที่คุณคิด
จะอยู่ดูนะ...
กลัวจน
แทบสลบ
เลยด้วย
ซ้ำไป

สิ่งสำคัญ
ต่อการเดิน
ในความมืด
นี่...

ไม่ได้มีแค่
ไฟฉาย
หรือกานะชะ...

ฉันก็...
รีบไป
กันเถอะ
!

เฮ้...
จะไปไหน
เหรอ?

ถึงตอนนี้
งาน
ตกไม่ไฟ
จะจบไป
แล้วก็เถอะ
แต่คุณคิด
ชะ

ถ้าระบำ โอโตริลัคน่าจะยังทันนะละ

จิ้งหวะตรงหน้า ต้องทำแบบนี้เนี่ย!

อยากไปเที่ยว...

เค้าไปเดินกันแต่ละละ...

แต่ที่ผ่านมามีดิฉันดูถูกไอ้การเดินบงโอโตริมาตลอดเลยนะ...

พวกคนในหมู่บ้านเองก็คงไม่ชอบชี้หน้าคนอย่างดิฉันแน่ๆ...

ไอ้การจะให้... ดิฉันไปร่วมในวงนั้น... เอาจานนี้เนี่ย...

ซึกิ

เรียวกะละครสัตว์ตัวก็เจ๋งไปเลยละ...

ขอบคุณค่ะ... พี่เรียงเกะ

เอ็ง

คุณรีเซคะ ขึ้นท้องกับการฝึกสัตว์มากเลยละ มันวิเศษมากเลย

เอ๊ะ... จริงๆ เทรลอะก็ตั้งใจจัง!

แกน กระสวย

เดินกันเดอะละ คุณคิด...

บงโอโตริของหมู่บ้านคุณโระเนี่ยหาที่อื่นไม่ได้หรอกนะละ

เดี๋ยวลีมาซารุ เธอมีแพลนเต็มตัวเลยนะ ยังไงก็ทำแผลก่อนค่อย...

สบายมาก คุณคิด!!

เรามันอ่อนแอ

มีชีวิตกันอยู่ภายในวงล้อมนั้น...

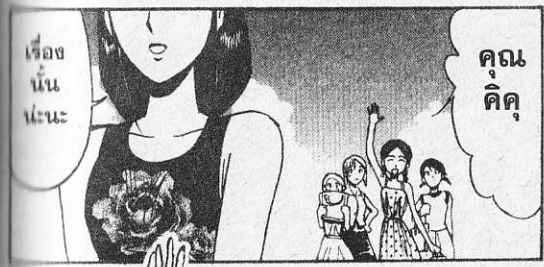

นั่นสินะ

มันश्य์อย่างพวกเราถึงได้

ฉันก็
โชคดี
นะคะ

คะ...ดิ
ฉันเหรอ...ดีคุณ
คนหัวดีอย่างเธอ
ทำไมต้องไป
เสียเวลากับพวก
เด็กธรรมดา
แบบนั้นกัน
ด้วยล่ะ...

คุณคิดะ
ดิฉันนะ
ขอไป
แบบข้า
ดีกว่าคะ

ไม่
เกี่ยวว่า
จะหัวดี
หรือไม่ แต่ดิฉัน
อยากที่จะ
ลองค้นหาเรื่อง
ที่ตัวเองทำได้
อีกครั้ง...

และ
อยู่ภายใน
วงล้อมที่
มนุษย์ด้วยกัน
สร้างขึ้นมา
ดูนะคะ

นั่น
อาจจะเป็น
"การพัฒนา"
ในแบบ
ของตัวดิฉัน
กระมัง...

นา
?

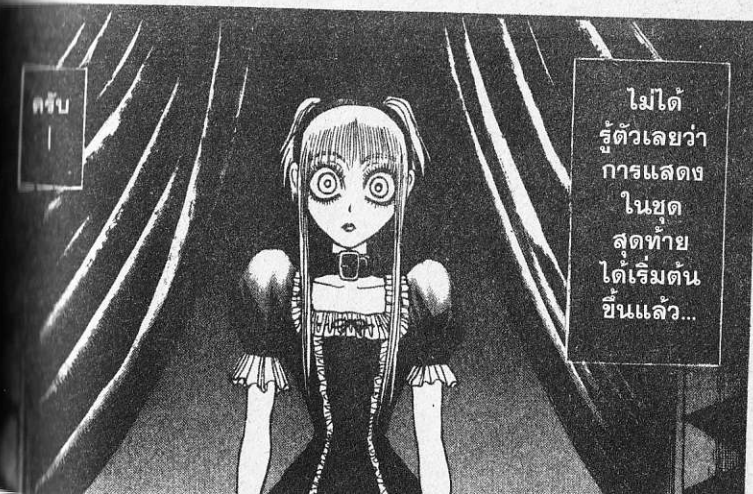

นี่คือ
ความทรงจำ
ที่ดี... อย่าง
สุดท้ายของผม
ที่บ้านคุณโรจะ
เน่ครับ...

แต่
ฟ้าหับผมนั้น
เพียงเลวร้าย
มันจะตามมา
ในตอนท้ายสุด
เสมอ...

ในตอนนั้น
ตัวผมยังไม่รู้ตัวว่า
"ม่านแห่งความชั่วร้าย"
กำลังค่อยๆ เปิดออก
อย่างลับๆ ที่ไหน
ซีกแห่งในโลก...

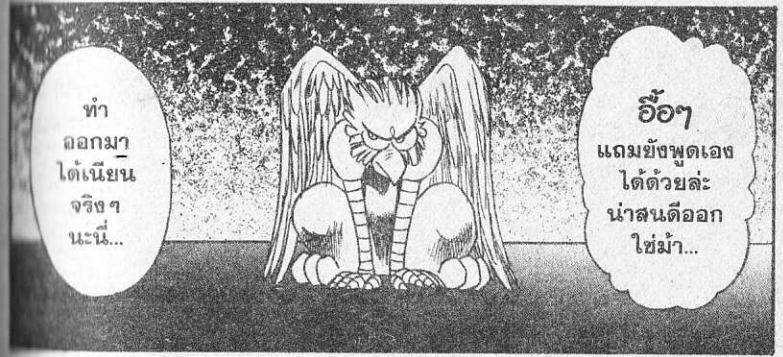

ครับ

ไม่ได้
รู้ตัวเลยว่า
การแสดง
ในชุด
สุดท้าย
ได้เริ่มต้น
ขึ้นแล้ว...

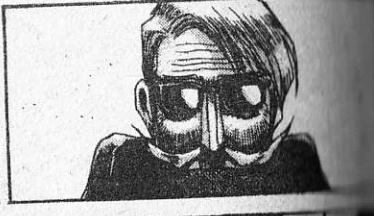

พักการแสดง ~ คำสัญญา I

ทำ
ออกมา
ได้เนียน
จริงๆ
นะนี่...

อ้อๆ
แถมยังพูดเอง
ได้ด้วยล่ะ
น่าสนใจออก
ใช้มา...

ต่างในมัน
เป็นยังไง
กันน่า
และมาดู
เลยนะ

จ๊าก-!
มาสเตอร์ครับ!!

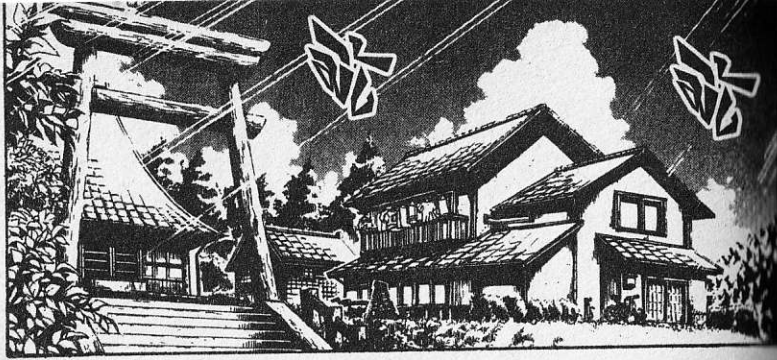
อ๊แบบนี่
ขอให้มาซาร
สร้างแบบที่
น่ารักๆ ให้มั่ง
ซักตัวดีกว่า
แะะ

นี่... พวกพี่ๆ ตะ
มาช่วยกัน
เตรียมข้าวเข้า
หน่อยซี~

เดี๋ยวลี...
ถ้ามาซาร
ยังทำได้
ดีขึ้นเอง
ก็น่าจะทำได้
เหมือนกัน
นะ!

ฮะฮะฮะ
โทษจ้ะ ยูริ
เอาชี่...ไว้พ่รงนี้
ชั้นทำให้ละกัน
นะ...

คุณแม่ไป
นั่งเดอะโต๊ะ
เดี่ยวหนู
จัดการเอง

ทานละ
นะคร้าบ
!

มาซาร์
เดี่ยวขอไปที่
คณะละครสัตว์
จะได้มั๊ย?

ก็ได้นะ
มีอะไร
เหรอ
?

ก็อีกแค่
2 วันพวกเค้า
ก็จะย้ายไป
ที่เมืองต่อไป
แล้วใช้มั๊ยละ

ก็เลยว่
จะไป
ช่วยละโ
นิตหนอ
นะ...

แบบคุณอะ
พวกคุณ
น่าจะมาจ
ใจมาก
เน้า...

ไรเนี่ยพี่คิด
ไม่ใช่ว่า
ไม่ชอบทั้ง
ละครสัตว์
ทั้งการทำ
อะไรให้
คนอื่น
หรือ?

คนเรา
มัน
เปลี่ยน
กันได้
นี่นา
!!

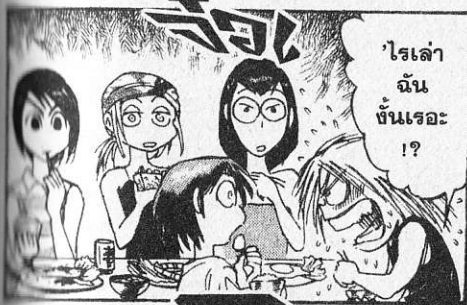
เรื่องกะ
นั้นแหละ
พวกนี้ไต่ยีนว่า
รุ่งกคบหา
พามาคุยกับ
เพื่อนมากขึ้น
แล้วสินะ

คนทำอะไร
เอาสะดวก
ตัวเองเข้าว่า
อย่างเธอมี
ลมอะไรพัด
ใส่กันละจะ

โอ้หยา
เคนเตอร์
แอสทาค
แสะ
!!

เธอ
ว่าไ
ยูริ?

อืม...แต่
ที่เปลี่ยน
ไปที่สุด
เห็นจะ
เป็น...

ไรเล่า
ฉัน
ชั้นเรอะ
!?

เปล่าจะ
หนอย!
มีเหตุผล
อะไร
ให้ต้อง
เปลี่ยน
ด้วยเล่า

มดทหน้า
พาทะ
แกละ
มาซาร์

แต่ไม่เห็น
ต้องเตะกัน
เลยนี่นา
เฮ้มะ!

เดี๋ยวล
หยุด
เลขนะ
พวกเธอ
!!

อิม
มาซารุจิจิ
ก็เข้มแข็ง
ขึ้นจมนเลย
นะ...

เค้าก็
เข้มแข็ง
อยู่แล้ว
นี่...

อะไร...
เจตาคูทำมา
พูดอย่างกับ
รู้เรื่อง
มาซารุจิจิ
ดีอย่างนั้น
แหละ?

ก็ขุ่นสี
ถึง
พูดได้
เรื่องเกะ

แ
ซึมาซารุ
เออะ...

นั่น
นี่เอ็ง...

ก็ทีนั้นนะ...
มีพวกเสี้ย
ยที่ตุลกลดดี
ยุด้วยนี่หว่า

อิม...
แล้วก็
ยังมี

คุณแม่
ใจดีมาก
เออะเออะ

ยัง
สนิทกับ
คนอื่นาดี
อีกด้วย
นี่เนอะ

ซึกีสวยซึ
ขึ้นนะได้รางวัล
อยู่กันสองต่อสอง
แบบไม่่งผ้าผอน
ในเต้ากับมาซารุจิจิ
เขี่ยวนา...

ถ้าจะ
เอาอย่างนั้น
ทางดิฉันก็ได้
รางวัลรับรู้อ
เรื่องราวของ
มาซารุอย่าง
ลึกซึ้งมาเลย
ละคะ...

รางวัล
อะไร
อะไร
นะ...

พอได้
แล้วนำ
ทุกคน
!

มาสเตอร์อยู่
ท่ามกลาง
ความ
สัมพันธ์
ที่ยิ่งใหญ่
ด้วย

ใช่
ทีไหน
เค้า...

แอ-

อะไร
ของ
นาย
อ๊ะ

ไป
ก่อน
ละ
เพี้ย!

อิม
แล้ว
คะ

คุณแม่คะ
ข้าว
มือเข็น
เดี่ยวน
กับเรื่อง
เกะจะ
ทำ
นะคะ

เฮ้
มาซารุไป
นาคามาจิ
เซอร์คิส
กันแหละ

ช่วงนี้
เสมะไปที่นั่น
ทุกวันเลย
เนอะ

ไอ้เขื่อน
นั่น

นี่อาจ
ก็มาก

มาซารุ
เอี้ย...

ฮะ
?

ผมก็จะไป
เหมือน
กัน...

พอใจ
มาก
นะ

เฮ้...?
เอ๋อ...

ที่ช่วงนี้เด็ก ๆ
ของบ้านเรา
ร่ำเรียงกันขึ้น
มาได้ ก็เพราะ
ได้มาซาร
มาช่วยนี่
ล่ะนะ

ขอบใจ
มาก
จริงๆ

อะ...
ไม่
ทราบ
ครับ

บุญคุณนะ
ไม่ได้มี
แต่นั้นหรอก...
แต่ก็เพราะ
อย่างนั้นล่ะ
บ้านหลังนี้ได้
จับผากเจ้า...

แต่ว่า
นะ...
แต่เองก็ได้
ให้ของขวัญอัน
สุดพิเศษไม่แพ้กับ
ท่านโชจิเหมือนกัน
นั่นก็คือความสุข
ของเด็กพวกมัน
ยังใจละ...

ทั้ง
การที่ยูริ
แสดงออก
ทางอารมณ์
มากขึ้น...

ทั้ง
การที่เรียงเกะ
เปิดใจยอมรับ
พวกเราเป็น
ครอบครัว...

ทั้ง
การที่คิด
รู้จักสนใจ
คนรอบข้าง
ไม่ใช่เอาแต่
เรื่องตัวเอง...

และทั้งเรื่องที่เคย
มาทานข้าวกับคน
ในบ้านมากขึ้น
อีกด้วย... ทั้งหมด
ก็หลังจากที่มาซา
มาที่นั่น...

เพราะ
อย่างนี้ล่ะ...
ว่ายังใจละ
มาซา

ไหน ๆ
ก็ไหน ๆ
เจ้าเองก็มาเป็น
ลูกของบ้านนี้
ด้วยซะเลย
เป็นใจ

เอ
?

เรื่องมัน
กะทันหัน
ก็คงจะ
ตกใจสินะ
แต่เราคุย
กันแล้ว
เรียงร้อย
ก็คงจะตั้งใจ
ถ้าเธอตกลง
ล่ะก็...

พวก
เด็ก ๆ เอง
เรียบร้อย
ก็คงจะตั้งใจ
ถ้าเธอตกลง
ล่ะก็...

อะ... ผมเอง
ก็ได้ความ
ทรงจำดี ๆ
ด้วยเหมือนกัน
ก็หายกัน
นั่นแหละอะ...

สมกับ
เป็นหลานของ
ท่านโชจิ...
ผู้มีบุญคุณ
อันใหญ่หลวง
คนนั้นจริงๆ

อ้อ...
ที่เมื่อ 4 ปีก่อน
ท่านได้ช่วย
หมู่บ้านนี้จาก
โรคโชนาฮ่า
สินะอะ...

เป็นใจ...
ไม่สนใจ
เหรอ?

จ๊วบ
จ๊วบ

เรื่อง
ที่พูด
มานั้น
...

ผม...
ตั้งใจ
มาก
อะ...

แต่ว่า...
ผมนะ...
มีที่ที่
ต้องกลับไป
อยู่
อะ...

คุณ
ละคร
ลี้ตัวนั้น
สินะ ?

เอา
เถอะ...
ช่วย
ไม่ได้...

โทษทีนะ
มาช้า
อยาก
ไปที่คุณ
ละครลี้ตัว
ไซ้มา

ไม่
เป็นไรอะ
เพราะกะว่า
จะไปที่นั่น
ตอนเย็น

คุณยูริ
ตะพาก
ที่ลำบาก
กว่า

แต่
ว่า.

ขอบ
คุณ
อะ...

น่า
เสียตาย
จึงน่า...

เอ้ ?

เรื่อง
ที่
มาช้า
จะมาเป็นเด็ก
ของบ้านนี้...
ฉันคิดว่า
มันก็ไม่เลว
เลยนะ...

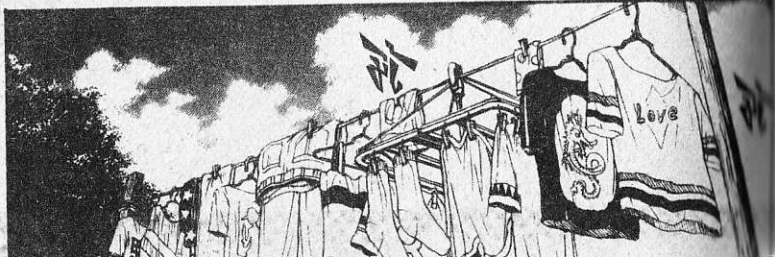
ขอบ
คุณ
จริง ๆ
:

อืม...
ผมก็คิด
แบบนั้น
อะ...

แต่ตัวเรา
ยังมีคน
ที่ต้องปกป้อง
และศัตรูที่ต้อง
จัดการอยู่...

มันเป็นสัญญา
ของเราที่เห็น
เรื่องทุกอย่าง
ในอดีตมาหมด
กับคุณปู่...

มาซารุ !!
ฝาก
เอเลโอนอล
ด้วยนะ

เพราะ
ฉัน...

เพราะฉัน
เราจะใช้ชีวิต
สุขสบายอยู่ที่
หมู่บ้าน
คุณโรจน์
ไม่ได้หรอก

ว้าว
ที่นี่เย็น
สบายดี
จังเนอะ

อืม

เร็วจังน่า
มาซารุ
มาที่นี่ได้
8 เดือน
แล้วหรือ
เนี่ย...

อะ...

ขอ
โทษ
นะอะ...

โอ๊ย
ช่าง
เถอะ

ก็
มาซารุชอบ
ละครสัตว์
นี่นา...
ช่วยไม่ได้
หรอก
จริงจังมัย

ยังจำได้
ทีเปล่า?
ไม่หุ่นเห็ด
ที่มีแข่งกัน
ที่นี่นะ...

แน่นอน
อะ!! ที่
คุณยูริเป็น
"สาวงามปี"
ไงอะ...

เรียบ
ร้อย
!!!

นี่...ไปที่
ลานกว้าง
ข้างบนกัน
หน่อยมัย
?

ตอน
ที่เจอกัน
ครั้งแรก
ฉันพูดไป
แรงน่าดู
เลยเนอะ

ฉันไม่คิด
จะร่วมมือกับ
การเล่นสนุก
ของพวกมันต่างด
หรือกันนะ!

อะ
อะ

แต่
เธอนะ
ยอดไป
เลยล่ะ

ไม่ว่า
เมื่อไหร่
ก็ไม่เคย
ยอมแพ้

ไม่ทรอกสะ
ตอนนั้น
ก็โตเสม
เค้าช่วยไว้
เหมือน
กัน...

สงสัย...
ยังเร็วไป
สำหรับ
มาซารุ
ล่ะมัง

ถ้า
ฉัน
ก็...

ขอด
มาก
เลยล่ะ...

คุณ
ยรี...
?

ดาทิตย์
ไปปิกนิก
กับชั้น
มัช...?

ปิกนิก
ทรอกสะ?
ไปลิสะ
ไป!

ชั้น
ชอบ...
มาซารุ
นะ

อย่าไปบอก
พี่เรียงกะหรือ
พี่ติศเค้าล่ะ!
แล้วจะทำ
ของอร่อยๆ
ไปให้...

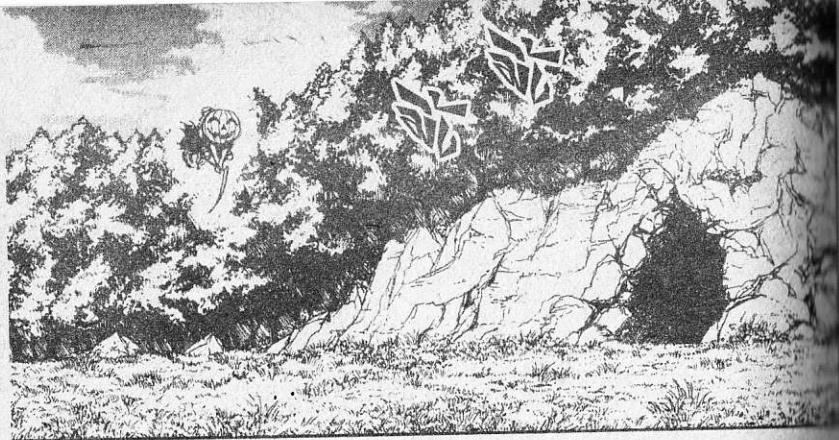
เฮ้
ไซไซ!

สัญญา
แล้ว
นะ!

ฮะ
ฮะ

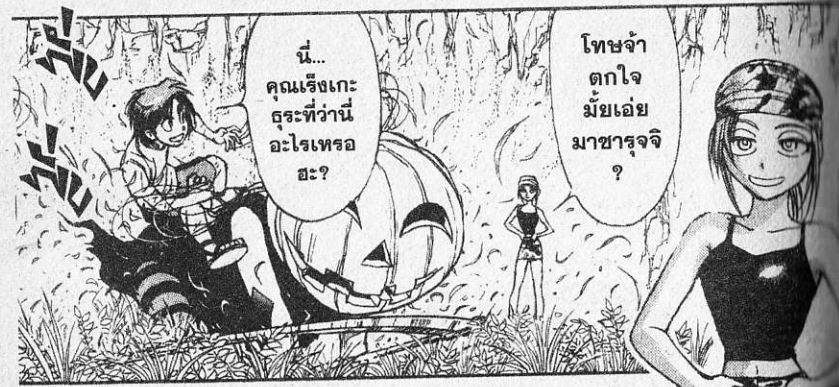

เธอนะ
ปฏิเสธเรื่อง
จะมาเป็น
ลูกบุญธรรม
ของบ้านฉัน
ใช่ไหม...

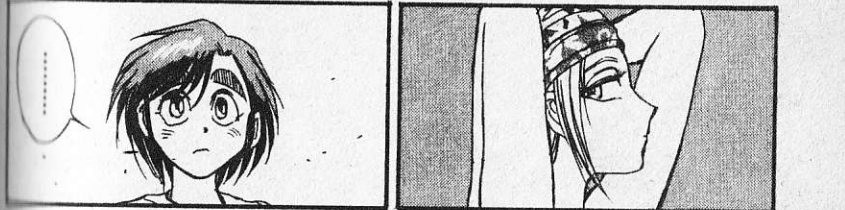
อะ...
อืม

แล้วจะออก
ไปจากที่นี่...
พร้อมๆ กับ
นาคามาจิ
เซอร์คัสเลย
รีเปล่า?

นี่...
คุณเรียงกะ
ตุ๊ระที่ว่านี่
อะไรเพรอสะ?

โทษจำ
ตกใจ
มั้ยเออ
มาซารุจิจิ
?

ตกใจลิสะ
ก็เล่นเขียนทั้ง
ไว้บนโต๊ะว่า
“จะรออยู่ที่
ทุ่งเรียงกะ”
นี่นา~

แะ...
ฟังดู
ลึกลับดี
ออก

มะ...
มีอะไร
เพรอสะ?

คือ
ว่า
นะ...

มาซา
รุจิจิ
เนี่ย

ก็การฝึก
ของผม
ที่นี่...
ยังไม่จบ
เลย
นี่นา

จำแต่
ตามไป
ทำไม
เพรอสะ
คุณเรียงกะ
?

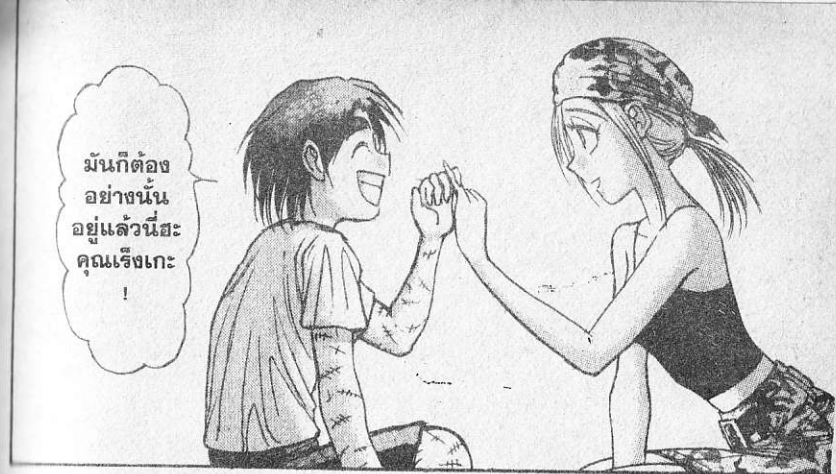

อะ...
เดี๋ยวจะ
คุณเรียงกะ
เป็นอะไร
ไปซะ?

จะ
อะไรอะ
อีกล่ะ
ก็ชั้น
นี่กว่า
เธอ...

จะเขย
ก๊อตบาย
แล้วไป
จากที่นี่
ซะแล้ว
นะลิ!

มันก็ต้อง
อย่างนั้น
อยู่แล้วนี่สะ
คุณเรียงกะ
!

คุณนี่สิ
ที่เนี่ย...
มาซารุจิจ
เป็น
คนช่วย
พาชั้นมา

รู้มัยว่า
ก่อน
หน้านั้น...
นะ...

ชั้น
เหมือนกะ
เล่นซออนแอบ
รอเจ้ายักษ์
ที่ไม่ยอม
มาหา
มาตลอด
เลยนะ

แต่มาซารุจิจ
ก็ช่วยให้การ
เล่นซออนหานั้น
จบลงได้
ซะที...

ห้ามเล่น
“ซออนแอบ”
โดยที่ไม่บอก
อะไรกับชั้นก่อน
เลยเด็ดขาด
นะ...

สัญญา
กันนะ
มาซารุ
...

มิล
หมิง
เซี่ยะ

เรา
ต้องการ
แรงของคุณ
ด่วนเลย
!!

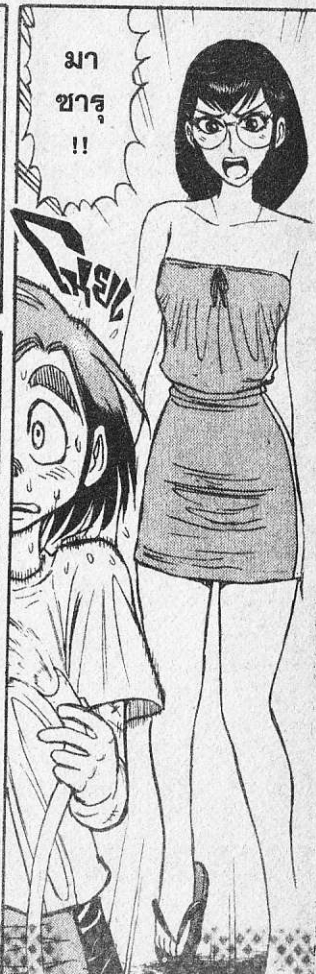
ช่วยมา
ทันทีเลย
ได้ไหม
?

พิภพแสดง ~ คำสัญญา II

เฮ้-!
ของเรา
โตเร็วกว่า
ของเอมมะ
แล้ว
!!

มา
ซารุ
!!

แบบนี้
ที่โตแข่งกัน
จนถึงช่วง
เปิดเทอม
เขาก็ชนะใสๆ
ละ...

อะไรอะ คุณคิด เล่นเอา ตกอกตกใจ หมดเลย

ยังจะ มาอะไร อีกเหรอ ?

เธอบอก ปัดเรื่อง ให้มาเป็น ลูกของคุณพ่อไป สิเน...

หมายถึง ความว่า เธอคิดที่จะออกจาก หมู่บ้าน คุณโรจะนี้ ไปพร้อมๆ กับพวกคุณ นาคามาจิ ซันลี?

เฮอเนะ เธอแต่ จะทิ้งดิฉัน ไปอยู่เรื่อย เลย...

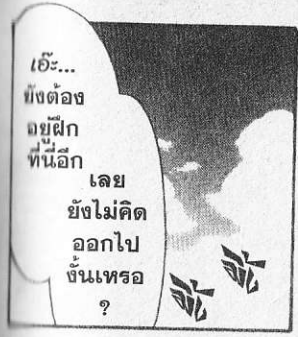

นานๆ ที จะค่อย อยู่เดิน ...

ไปด้วย กัน...บ้าง ก็ไม่เห็น จะเป็นอะไร นั้นนา...

อึ้ง?

เฮ้... ยังต้อง ฉายฝึก ที่นั่นอีก เลย ยังไม่คิด ออกไป ซันเหรอ ?

โธ่เอ๊ย... เราสิ ก็หลง นึกว่า จะออกไป ซะอีก...

ว่าแต่ เมื่อที่ตอนที่ เขย่าวัวผม คุณคิด พูดอะไร เทรอะ ?

มัน ไปไหน นะอะ

มะ...ไม่มี อะไรพรอกน่า มาถามซ้ำในเรื่อง ที่พูดไปแล้วเนี่ย แสดงว่าเป็น คนที่สมาธิ ยังไม่พอนะ!

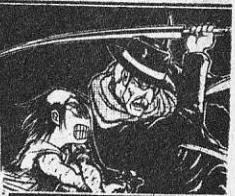
แล้วโทษ ผมต้อง โดน ว่าก ล่ะอะ เนี่ย~

จริงๆ น่า... คุณคิดคุณนี่ เป็บๆ ก็โกรธละ เรื่องหัวกิดกว่า พินิดผมเทียบไม่ติด ไม่เห็นต้องมาสนใจ คนอย่างผมเลย นั้นนา...

มนุษย์นะอ่อนแอ ถึงต้องคอยอยู่ข้างๆ และช่วยดูกันและกัน

มา
ซารุ...

อะไรอะ
คุณ
คิด...

เธอนะ
มีของ
ที่สนใจ
อยู่บ้าง
รีเปลา?

อืม...
คงเป็นการ
สังเกตดวงดาว
ที่เป็นหัวข้อ
ค้นคว้าอิสระ
ปิดเทอม
หน้าร้อน
นี่อะ...

ก็ที่นี่
ดาวเต็มฟ้า
สวยออก
ได้สังเกต
เต็มอืม
ทุกคืน
เลยล่ะ

*อย่าลืมนะว่า
หน้าร้อน
คือฤดู
โอโรซอนซึ!*

เทร
? ตีจ

ดิฉัน
จะขอ
ร่วมทำการ
ค้นคว้านั้น
บ้าง จะได้
รีเปลา?

ใช่แล้วละ
ตัวดิฉันที่
“พัฒนา”
แล้ว
คนนี่..

กับ
ไซจะ
มาซารุ...

จะร่วม
ทำการ
สังเกต
ฟากฟ้า
กัน

เอ
? ก็ได้อยู่
หรือก
อะ...

แต่
คุณคิด
เนี่ยนะ
?

ชะชะชะ
คุณคิด
คุณ
ก็เวอร์
เป็นแฮะ

ฉันมา
สัญญา
กันมัย
ล่ะอะ
?

กลัว
จะจ้วง
ซะจน
ลูกไม่ขึ้น
ซะมาก
กว่านะ
ล่ะอะ.....

เสีย
มารยาท
นะเธอ!
มาซารุ
นั่นแหละ
หลบไป
ไม่รู้ด้วย
ล่ะ...

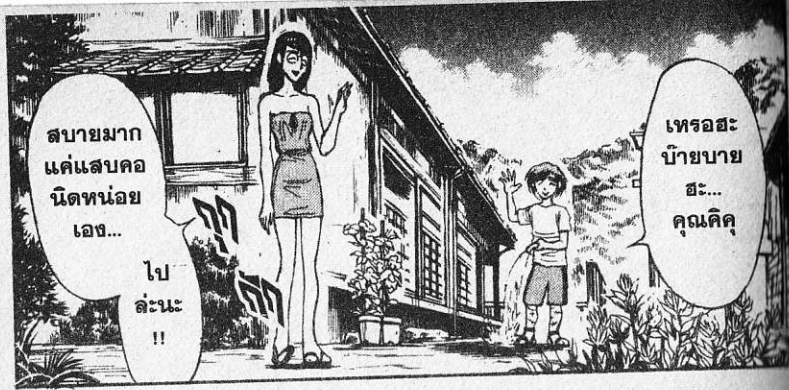
ฉันเริ่ม
ตั้งแต่
คืน
พฤษภาคม
นี้นะ...

อืม

แต่ก
:

สงสัย
จะเป็นหวัด
หน้าร้อนล่ะมั้ง
ถ้าไม่ไหวก็อย่า
ไปผีนะอะ

สบายมาก
แต่แลบคอก
นิดหน่อย
เอง...

ไป
ล่ะนะ
!!

เพรอสะ
บายบาย
อะ...
คุณคิด

ดี...นาย
เองแหละ!!
ตอนที่
หาสารานัน
พวกเรา
โตกัน
อะ...

ช่วย
มาที่
ต้องการ
ให้ นาย
ช่วย...

นา
!/?
เดี๋ยว
ดิ...

รีบ
หน่อย
ละ!

หา...
ใครอะ
นั่น
?

จอร์จ
ลารอช
ยังจำได้
รีเปลา
อาซิฮานะ
?

เฟซ
เลล
...

เราเคย
เคาะหมัน
ในร้าน
สบ. ไม่นึกเลย
มาก่อน
ว่าฉันจะ
เป็นผู้อยู่
เบื้องหลัง
ทั้งหมดนี้

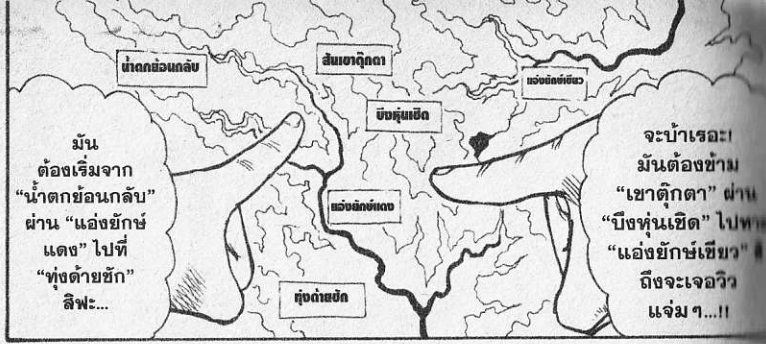
อี
หวังว่า
คงทัน
นะ!!

สนามบิน
เนี่ยนะ
?

ยังเอา
แต่ใจตัว
ไม่เปลี่ยน
เลยแฮะ...

มันต้องเริ่มจาก "น้ำตกเขื่อนกัลป์" ผ่าน "แอ่งยักซ์แดง" ไปที่ "ทุ่งต่ายชั๊ก" สิพะ...

จะบ้าเรอะ! มันต้องข้าม "เขาดึกดำ" ผ่าน "บึงทุ่งเขียด" ไปพบ "แอ่งยักซ์เขียว" ถึงจะเจอวิวแจ่มๆ...!!

ไม่ร็อก! มาซารุไม่เคยมาที่นี่ เผลอชั้นมันต้องเริ่มจากที่นี่ก่อน

ก็เพราะชั้นถึงอยากให้ได้เห็น "แอ่งยักซ์เขียว" ไรเล่า!

อะอะ... อะไรกัน เทรอ? พวกคุณเคยเห็นเขี้ยวอยากจะทำ มาซารุไปตลกดงานที่มีชื่อของที่นี่ก่อนที่มหา'ลัยจะเปิดเรียนนะ...

มาซารุคงหาจะไม่รู้ตัว แต่ตั้งแต่เราโต้เจอกันก็มีหลายๆ อย่างที่เปลี่ยนไป...

ทุกคนก็คงจะเหมือนๆ กันนั่นแหละ...

อิโรชิ แกก็มาร่วมวงระดมความคิดด้วยสิพะ!!

มาซารุ มาทางนี้ แล้วบอกที่ๆ หลากไปละกัน!

ทุกคน! อ๊ะ... อ้อ!!

เข้ามาที่หมู่บ้านนี้... คนแต่ยิว

ไม่เคยจะมีเพื่อนที่คบหากันสนิทสนมมาก่อนเลย ซึ่กคน...

แต่ก็ฉันล่ะ... ไรมาทลายๆ อย่าง... ทำให้เราไม่มีเพื่อน

เอาละ! มาซารุ ออกค่ายกันโลด!

นายจะไปที่ "แอ่งยักซ์แดง" ไช้ปะ!?

ไม่สิ! มันต้อง "แอ่งยักซ์เขียว" ที่ราวกับแอ็บเปิ้ลเขียวสวยของฟรุตตี้ตะหาก!!

เป็นแบบนี้มาตั้งแต่เช้าแล้วละ บอกว่าจะพามาซารุไปตลกดงานของดีให้ได้ก็เลย...

ทำเพื่อนแพงเนี่ย...

ทำเพื่อนแพงเนี่ย...

ทำให้
ตัวเรา
:

ที่เคย
เป็นแบบนี้
มีเพื่อน
!!!

มาซาร์
อย่าลืม
เที่ยวละ

ดีละ
นานๆ ที่
ไปตกปลา
กันดีเปล่า
!!

ตัวผมก็รู้อยู่
หรอกครับว่า
ยังมีเรื่อง
ที่ต้องทำอยู่...

มันช่าง
สนุก...

อะไร
แบบนี้
นะ!!

พระ
ผู้เป็น
เจ้า

แต่ว่า
ตอนนี้ผม
ดีใจมาก
เลย...

แค่ดีใจ
คงจะได้
สินะครับ

โอเค
อีก 3 วัน
แบกเป้มา
รวมกัน
ชะละ

โกไร่ แล้ว
ทำไมเด็กกว่า
อย่างแก...
ถึงทำตัวเป็น
เฮดพะ?

เพราะฉัน
เลยเกร็ง
ซะจน
แสบคอ
เลย
โง่ล่า

แด๊ก
แด๊ก

น่าสนุก
ดีเนอะ
มาซาร์
คุง...

แด๊ก
แด๊ก

อ้าว
สิไร่ซิง
ก็เป็นพวก
ด้วยเหอะ
?

ฮะฮะฮะ
คงติด
โกไร่มา
ชะละมั้ง
?

ไป
ละนะ
!!

อ้อ

พระ
ผู้เป็น
เจ้า...

ผมนะ
ดีใจสุด ๆ
ไปเลย
ละชะ...

ทาคามัตสึ ชิโกกุ

เรียบ
ร้อย

ชั้น
พวกฉัน
ก็ขอตัว
ก่อนละ
เนอ...

อา
ขอบใจ
หลายๆ
!!

ไม่ได้
เรื่องอะไร
ไอ้ผู้ชาย
อย่างเราๆ
จะมา
ยิ้มแป้น
มันก็ใช่ที่
อะนะ

นั่น
สินะ
ครับ

เจ้า
หน้าไหม
เงืองเหล้า
ยังไม่สิ้นคอก
ตีอีกเหรอ?

ขอ
โทษ
ครับ

ฮาคูซังไม่โกรธ
เดะนะครับ

ช่วย
ไม่ได้
แะ...

ขอบ
คุณ
มาก
ครับ

อิม
เรื่องงาน
ก็พอจะ
เป็นแล้ว
เรื่องหักทขาย
ก็พอถูไถ
ขึ้นแล้ว
นี่นะ

แต่ว่า
เจ้าหน้า
ใจจะคำจะ
ขามันต่อ
พี่ยิมเป็น
ทหะ...
สิพะ...

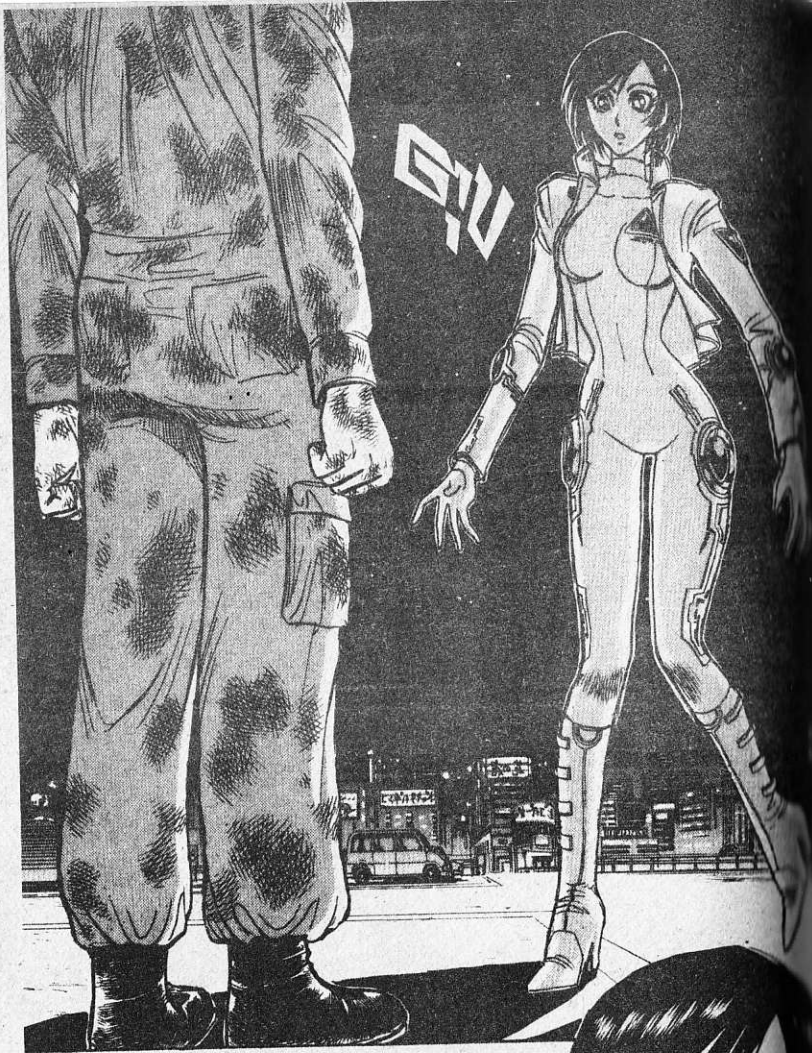
รบกวน
กลับไป
ก่อนได้
รีเบล่าครับ
คุณเฮฮัน
!!

ก็ได้
อยู่หรอก
แต่อย่าให้
ชวกลางคืน
ให้มันตี
นักละ

ขอ
โทษ
ครับ

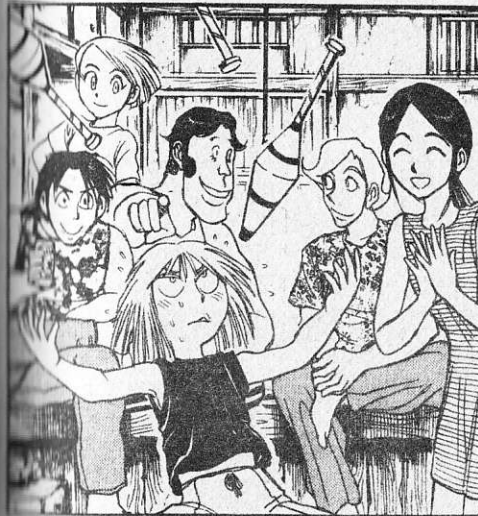
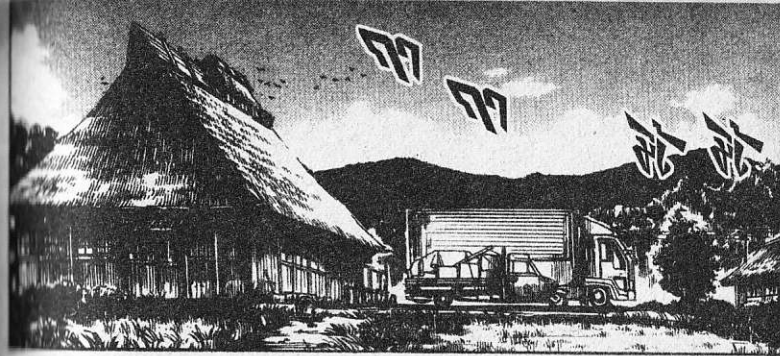
โฮม

เจี...
หมิง
เซี่ยะ
?

แม่
แล้วละ
หมิงไห่
!!

อ้าว
เจ้า
มาซาร์
ละ?

ออกไปกับ
ซีโรงานะ
เนะ...

คุณหนูคะ...
ออกจะประหลาด
ไปหน่อยนะคะ
แต่ขึ้นมาเจอที่นี่
เข้าโดยบังเอิญ
นะคะ...

ทะ...
ที่นี้
มัน...

ทางเส่นั้นนี่
มันทาง
ไปที่นั่น
นี่นา...
!

ไม่รู้ว่
ทำไม
แต่มาที่นี่
แล้วใจมัน
สงบค่ะ

เสียง
ทั้งหมด
ในชีวิต

อย่าบอก
เด็กคนนั้น
เลยจะได้
หรือเปล่า
?

หว่า
!

แย้แล้ว
แย้แล้ว
ใจ~!
!!

คุณแทน
รักที่นี้
มากก่อน
หรือป่
คะ?

รัก

อะ ไม่นี่
ไม่ได้รู้จัก
มาก่อน
เลย!

แต่ว่า...
นานแล้ว
นะคะ... ที่
ไม่ได้คุย
กับคุณหนู
เจียบๆ
แบบนี้...

หว่า-
ที่นี่...

มันที่ที่
ตุ๊กตาฟรองซ็อง
ปกป้อง
ซีโรจนาเนะ
ตอนที่ยัง
เป็นทารก...

จนตัวเอง
ต้องสลาย
ไปนี่นา
!?

นะ...
นั่นสินะ

ดวง
อาทิตย์
กำลัง
จะลา
ลับไป

ดวง
อาทิตย์
ที่หมู่บ้าน
คูไรจะ
กำลังจะ
ลับ

หลับ
เสียชีวิต
จงหลับ
เสียชีวิต
เหล่าเด็กดี
ทั้งหลาย

จงหลับไป
ขณะที่ยัง
เชื่อว่าวันนี้
จะยังคงมีวัน
พรุ่งนี้ตามมา
ตลอดไป
เสียชีวิต...

พักการแสดง ~ พักทลาย

แม่
แล้ว
โศก:

ที่นี่
เป็นที่ที่เกิด
เรื่องขึ้นในตอน
ที่ซีโรจนาเนะ
ยังเป็นทารก

ซีนียังอยู่ที่นี้
แล้วซีโรจนาเนะ
เกิดนี่อะไรออก
ขึ้นมาละก็...

พัก

อยากจะให้
เดเลโอนอล
ได้มีชีวิตเฉกเช่น
คนธรรมดา
โดยไม่ต้องรู้
อะไรเลย...

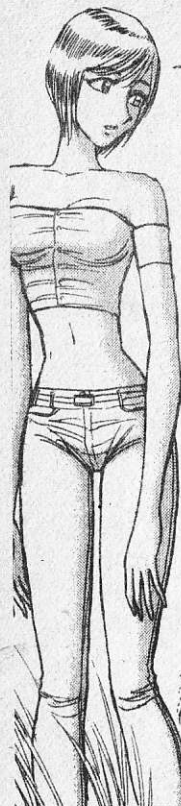
ที่คุณปู่
กับคุณกริ
พยายาม
มาจนถึง
ปานนี้
ก็จะ
สูญเปล่า
!!

ซี...
ซีโรจนาเนะ
มะ ไม่ไป
ที่อื่นกัน
หน่อย
หรือ
?

ไส้ปี๋

เอ๊ะ ?

เอ่อ... ก็แบบว่า ฟรุ้งนี่นา คามาจิ เซอร์คัส.. ต้องย้ายไปแสดงที่ซีกูโกะ ซึ่ม่า ถ้าไม่รีบกลับ ไปนอน เตี้ยๆ จะเหนื่อยเอานะ

คุณหนูคะ... ชั้นคือ "ชิโรจางานะ" นะคะ

ไม่หลัง ไม่นอน 10 วัน ตาก็ขี้ง ไส้ปี๋ต

จ้จจ ต่ำๆ

คงก็เดอะ หมอชาก ขงจกจาก ยานี่แล้ว ก็กลับเร็วๆ แล้วละ~

คุณหนู... มีเรื่องอะไรที่ปิดบังชั้นไว้ อย่างนั้น เทรอคะ?

แต่ว่า ที่แบบเนี้ย นากลัวจะมี ผีไล่สมานะ ผสมตะกั่วกลัว ไทจนจะบ่อน้ำ นั้นอีก...

บ่อน้ำ เทรอคะ... ?

หว่า ของแบบนั้น ไม่มีไม่มี !

ทำงติ? ก็โรจางานะ เป็นพวกเซ็นสตี แกมขิงฉลาด นึกด้วย...

สภาพแบบนี้ จะพูดอะไรไป ก็คงโดนคาดคั้น เอาแน่ๆ!

ทำงติ... จะทำงติ...

ต้องหาเรื่องมา เบียง ประเด็น

ชิโรจางานะ ตะหาก ละ...

ผมนะ... กลัวผีเอา มากๆ เลย ถ้าเกิดมันโผล่มา มีหวังผมซ็อกตายแหงๆ!

สบายใจเดอะคะ トラบไตที่ ชิโรจางานะคนนี้ ชั่งอยู่ จะไม่มีอันตรายใด ๆ มากล้ากราย ไกลคุณหนูได้ เป็นอันขาด

เรื่องชิโรจางานะ เป็นคนแบบที่ลืมไปเลยแฮะ

ที่มีเรื่องปิดบังอยู่นะ ทางชิโรจางานะ มากกว่ามั้ง...?

!?

ชะ...
ชั้นนี่
เทรอกะ...
มีเรื่อง...
ปิดบัง...
คุณหนู
อยู่...

มะ...
ไม่มีเรื่อง
แบบนั้น
เทรอกะ

แต่ลอง
พูดสิ่งที่คุณ
แต่ดูเหมือนว่า
จะได้ผลแฮะ
โอกาสดี
เลย!

พูด
ไม่ออก
!!

เรา
บอกกับ
คุณหนู
ไม่ได้!!

ใครจะ
พูดออกล่ะ
ฮันทรามี
เค็กกลับมา
แล้ว...

แต่ว่าเค้า
ในตอนนั้น
มีชีวิตอยู่
เพื่อช่วยเรา
เท่านั้น
!!

กลับ
กันเถอะ
ซีโรจางาเนะ
!

ฮะ...
คะ

นี่
ซีโร
จางาเนะ

ฮะ...
คะ...?

ซีโรจางาเนะนะ
มีชีวิตอยู่
มากกว่า
90 ปีแล้ว
เพราะฉะนั้น
จะรู้...

เรื่องที่
ผมไม่รู้
เต็มไป
หมดเลย
ก็ไม่ว่า
อะไร
เทรอก

'ค่อย
ยังชั่ว~
!
ยังงี้ก็พา
ซีโรจางาเนะ
ออกห่าง
จากตรงนั้น
ได้ชะที่
ล่ะ~

แต่
เมื่อก็
ซีโร
จางาเนะ...

มี
เรื่องอะไร
ปิดบังเรา
อยู่รึเปล่า
นะ...

คะ...
คุณ
หนู...

เพราะ
ผมนะ
ชอบ
ซีโรจางาเนะ
มากที่สุด
เลย...

ก็
แค่นั้น
เอง

ต่อให้
คนทั่วทั้งโลก
กลายเป็น
ศัตรู...

แต่ผม
ก็จะมีทาง
ทรยศ
ซีโรซานะ
เด็ดขาด

คุณ
หนู
คะ...

สวยจัง
เลยนะ...
ซีโรซานะ

อะ...
อ้อ...

ท่านผู้ชม
"ทุ่งเข็ด
สังหาร"
ทุกท่าน
ครับ...

เรื่องราว
อันแสน
ชดชามันนั้น
จะมีถึงแค่
ตรงนี้เท่านั้น
ครับ...

เรื่อง
นั้นนะ
ซีโรซานะ
เอง...

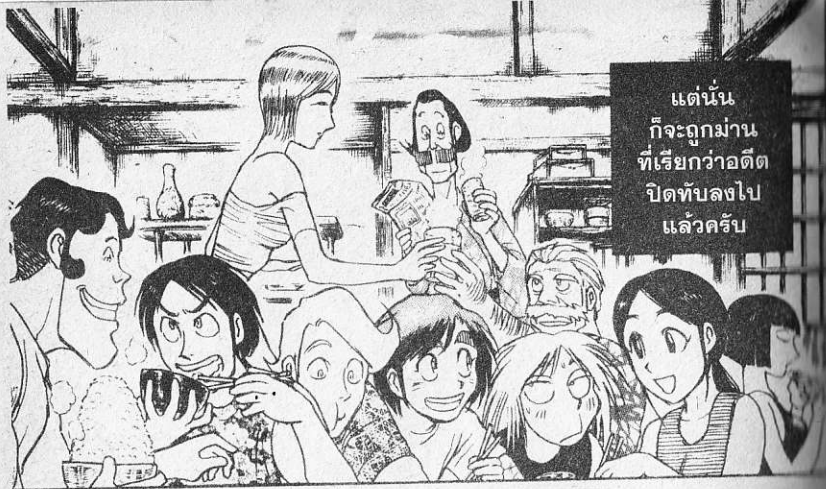
ก็
เหมือน
กันคะ
!!

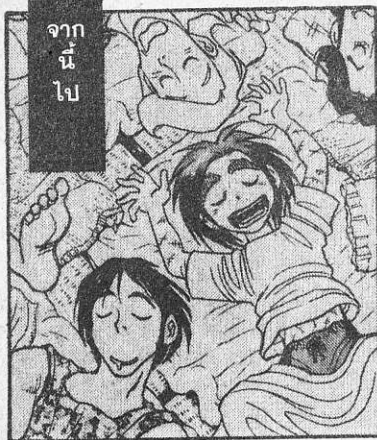
ไม่ว่าหลังจากนี้
มาซารุจะใช้เวลา
พาข้าวเย็นกับทุกคน
ในคณะนาคามาจิ
อย่างสนุกสนาน
เพียงใด...

ไม่ว่า
คืนสุดท้าย
กับคณะ
นาคามาจินั้น
จะแสนสุข
ขนาดไหน...

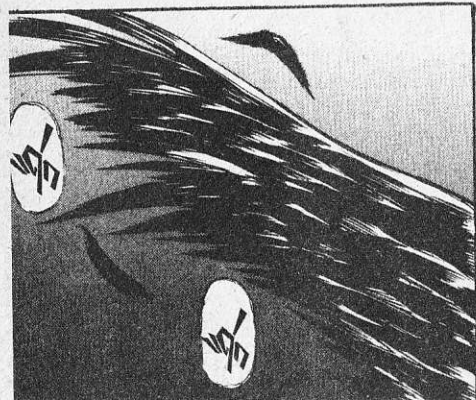
แต่นั้น
ก็จะถูกมาน
ที่เรียกว่าอดีต
ปิดทับลงไป
แล้วครับ

จาก
นี้
ไป

ใช่แล้ว
จากนี้
เป็น
ต้นไป

รัตติกาล
อัน
ยาวนาน
และ
สุดแสน
รื่นเริง
ก็จะมา
เยือน

ณ เื่อที่
ละครสัตว์
ที่ทุกคน
ได้มา
รวมกัน

รัตติกาล
ที่แท้จริง
อันมืดมิด
ก็ได้มาถึง
จนได้ครับ

ท่าน
ผู้ชมครับ
จากนี้ไป
พวกเรา...

จะทำ
การแสดง
รายการ
แห่ง
ความมืด
ครับ...

แต่
ว่า
|

ขอให้
ท่านที่
ต้องการ
จะชมมัน
กรุณา
เตรียมใจ
ให้พร้อม
ไว้...

โผล่

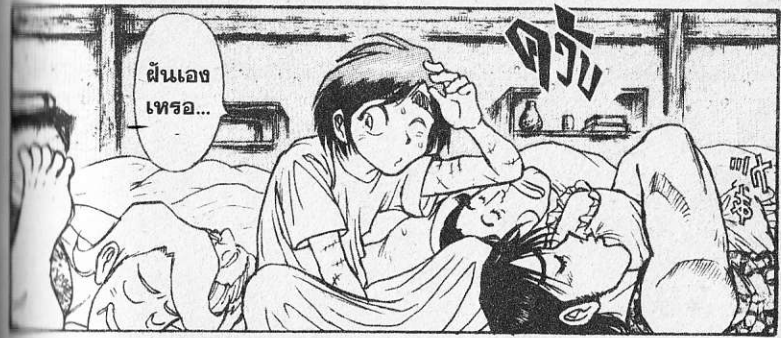

เพราะ
ความน่าสะพรึงกลัว
และการแสดงชุดนี้
อาจจะช่วยชิงจิตใจ
ของทุกท่านไป
และทำลายเป็นเศษขง
ในท้ายที่สุดก็เป็นได้

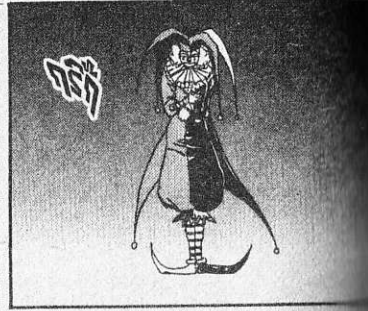
ถ้าหาก
ท่านใด
เกิดรู้สึก
หวาดกลัว
ขึ้นมาล่ะก็
เราจะให้เวลา
15 วินาที
ครับ

ขอเชิญ
ออกไป
จากที่
แห่งนี้
ได้เลย
ครับ

ฝันแอง
เหรอ...

จ๊วบ

จ๊วบ

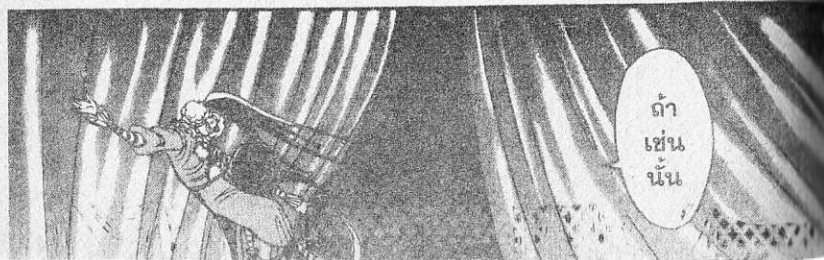
เป็นฝัน
ที่ผิดปกติ
หะมัด
...

เหงาก็จริง
หรอก...
แต่เรามี
เรื่องที่ต้อง
ทำอยู่...

จริงสิ...
หลังจากนั้น
ต้องไป
ปิกนิก
กับคุณยูริ
นี่นา...

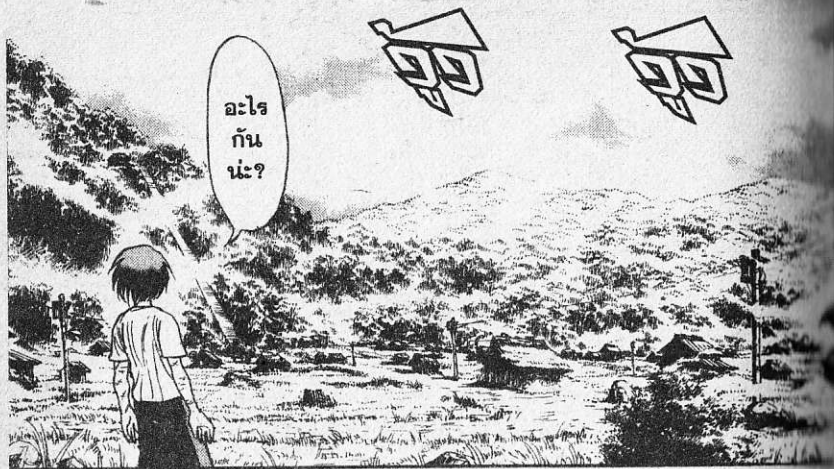
ถ้า
เช่น
นั้น

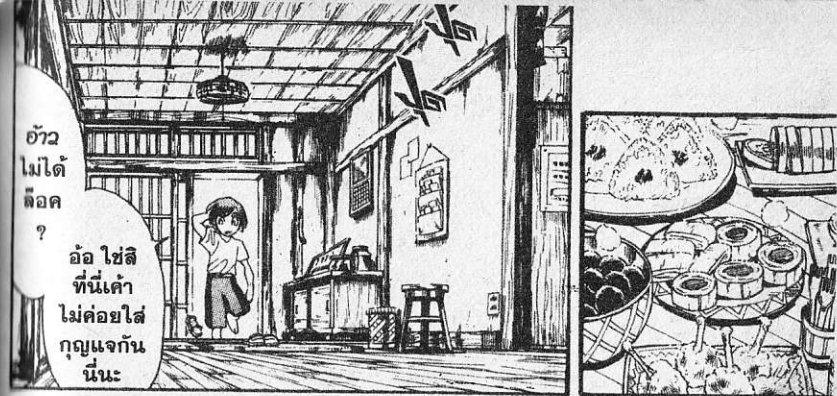
วันนี้
น่าจะมาจิบ
เชอร์รี่
จะไปซะแล้ว

เรา
เองนี่
ก็ยุ่ง
เอาการ
แะ...

อะไรกันนะ?

อ้าว ไม่ได้ทอด ?
อ้อ ใช่สิ ที่นี้เค้าไม่ค่อยใส่กฤษณาแก่นี่นะ

เสียงลมหรือ?

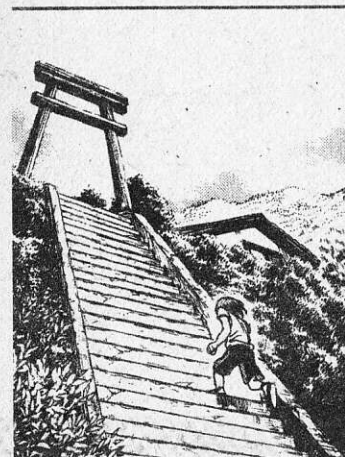
ไม่ใช่... มีอะไรแปลกไป...

อ้าว ทำข้าวกล้องเตรียมไว้แล้วนี่นา!

คุณยูริแน่นๆเลยสุดขอด !!

เอ้ ?

เจียบฉี่เลย... ถ้าเป็นตอนนี้น่าจะเห็นคนที่ตื่นเข้าบ้างแล้วนี่นา...

แปลกจัง มันอะไรนี่... ลองถามใครดูดีกว่า...

แฉะ แฉะ

เปิดเตาแก๊สทิ้งไว้แบบนี้ไม่สมเป็นคุณยูริเลยนี่นา...

อ๊ะ... คุณยูริหรืออะ? ใ้เนี่ยมันเดือดแล้วนะ...

มันคือ
ม่านฉาก
สุดท้าย
สำหรับ
มนุษยชาติ

เป็นม่าน
ของการแสดง
ชุดสุดท้าย
ของทาง
คณะเรา

ชื่อ
ของมัน
ก็คือ...

Deus Ex Machina~ ฉากที่ 1 กริ่งเปิดม่าน

Deus
เดอซ เอ็กซ์ มาคีน่า
~เทพเจ้าแห่งจักรกล~
Machina

Deus
ex
Machina

ตัวเกร็ง
ขนาด
นี้... ต้องเป็น
อาการ
ป่วยอะไร
ซักอย่าง
แน่...

รอก่อน
นะชะ...
คุณเขยริ
!!

บางที
ถ้าเป็น
คุณคิด
อาจจะรู้อะไร
บ้างก็ได้

คุณคิด
แน่แล้ว
ละชะ
!!!

คุณ
เขยริ
เค้า
!?

คุณ
เริ่งเกะ
!!

ไม่
จริงง...
ไม่จริง
น่า...

คุณคิด
ก็ด้วย
ฉัน
เหรอ
!!

หวา
...

แวว

นี่ทุกคน
เป็นอะไร
กันไปหมด
อะเนี่ย~
!!

มะ...
มาชา...
จึ...

อะ...
คุณลุง
คุณป้า!

ดี... พลอด
จริง... ภัย...
สินะ...

โถ้ว
โถ้ว
โถ้ว

โคร
โซนา
ฮ่า...

อาการ
แบบนี้...
โครโซนาฮ่า
แน่...

เฮ้
!?

4 ปีก่อน...
มันถูกพ่อของเจ้า
เอามาแพะ...
แล้วพวกฉัน...
ก็ได้คุณปู่ของเจ้า
ช่วยเอาไว้ได้...

อ้อ...
ที่เอาเลือดของคุณ
ปู่ไปเจือจาง
แล้วให้ทุกคน
ดื่มสินะฮะ...แต่ว่า
ถ้าอย่างนั้นก็น่า
จะมีภูมิคุ้มกัน
แล้วสิ...?

มา หนึ่ คุณ
ซา ไป ดุง
ริ... ชะ ฮะ !

เร็ว... แต่
เข้า... เจ้า
ก็ขง
ติ...

ของพวกนี้...
รุนแรง...
ผิดกับของ
คราวก่อน
ชนิดเทียบ...
กันไม่ได้...

นั่น
ดิ...

คนป่า...
สมะ...

!!

จริงสิ!!
ว่าทุกคน
พากันมา
พิชิต
หะ...
!?

อา...
มาสเตอร์
ปลอดภัย
นะครับ
!!

กริบ
ปอน
ดุง
!

ค่อยขยับหัว~
ไอ้ผมรักกินกว่า
มาสเตอร์
ก็จะโดน
โครโซนาฮ่า
เล่นเอาเหมือน
ชาวบ้าน
ทุกคนไปแล้ว
ชะอีก...

หะ...
ทุกคน
เพร่อ

อะ...
ถ้าฉัน
นาคามาจิ
เซอร์คัส
ก็...

คุณ
มาซาสึ
ค่ะ!

คุณ
หนู!

....

ทูก
คน
:

ชี
ชีโร
งาเนะ
!

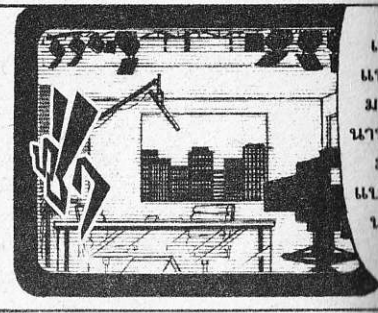
อว...
ค่อยขยับตัว
ขึ้นเป็นท่วง
แทบแยเลย
นะคะ!

ใน
หมู่บ้าน
ก็เกิดเรื่อง
เหมือน
กัน!!

ใจ
โง่ไป
เสียดาย
พยายาม
มา แต่
ก็โง่
ไม่ได้
เลย...

ดูนี่ก่อนสิ
ทุกคน...ทีวี
ก็เป็นเหมือน
กันล่ะ...!

เป็น
แบบ
มาตัง
นานแล้ว
มัน
แปลก
กว่า...

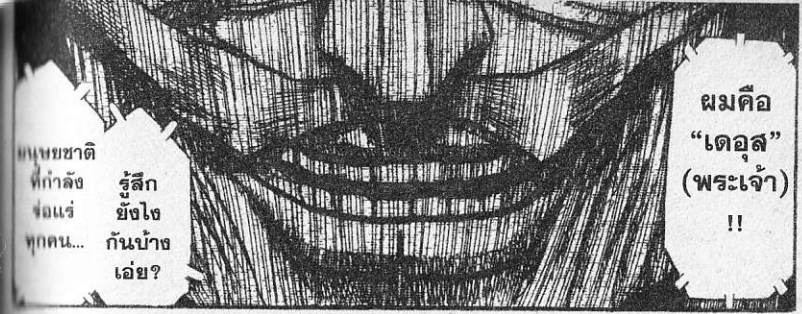
ระ...หรือว่ามีอะไร...
ที่พวกเราคาดไม่ถึง
เกิดขึ้นแล้ว...
กับโลกเรา
จริงๆเหรอ...

ฮะ ฮะ
ไม่ทราบ
มั้ง...

อ้อ?
มีใคร
มาออก
ทีวีแล้ว
นะ

อ๊ะ
!!

มนุษย์ชาติ
ที่กำลัง
จ่อแระ
ทุกคน...

รู้สึก
ยังไง
กันบ้าง
เออ?

ผมคือ
“เดอูล”
(พระเจ้า)
!!

“เดอูล”
ผู้ที่จะมา
ดั่งมานชีวิต
ของมนุษย์
ทั้งหมด

นามว่า
เฟซ
เลส
!!

อะไร
ของ
มันพะ
เจ้าเนี่ย
!?

ซี!

ผมนะ
ชอบเรื่อง
โศกนาฏ-
กรรม
ของกรีก
โบราณ
มาก ๆ
เลย...

โดยเฉพาะ
ของยูริปีตัส
ที่มีนางฟ้า
ปรากฏตัวจาก
บนท้องฟ้า
ในตอนจบนั้นนะ
ยอดเยี่ยม
ต่าง ๆ มากมาย
ทั้งหมดนั้น
เทพแห่ง
จักรกลนั้น
จะเป็น
ผู้คลี่คลาย
ให้เอง...

ดังนั้น
ในเมื่อเป็น
ฉากสุดท้าย
แล้วทั้งที่
ผมก็เลย
ว่าจะส่ง
“นางฟ้า”
ไปให้
พวกเธอ
สักหน่อย

เห็น
กัน
รึยัง
นะ?

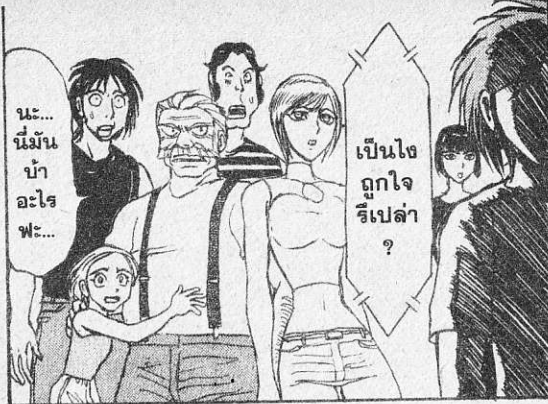
เฮ...เฮ
นั่นมัน...
อะไรนะ
!?

“นางฟ้า”
ที่จะมาบอกถึง
จุดจบของ
ละครที่มีทั้งสุข
และทุกข์
ของพวกเธอ
ยังไงล่ะ!!

ดั่งใจ

นะ...
นี่มัน
บ้า
อะไร
พะ...

เป็นใจ
ถูกใจ
สิบล่า
?

ฮะ
ฮะ
ฮะ

ฮะ
ฮะ ฮะ
ฮ่า ฮ่า
ฮ่า ฮ่า
!

คะ...
คุณหนู
คะ?

อย่า
มอง
นะ
!!

เจ้า

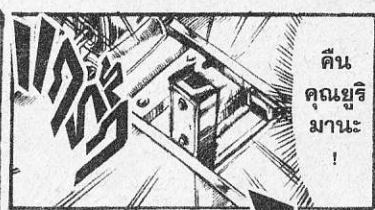

เจ้า
เพช
เลส
!!!

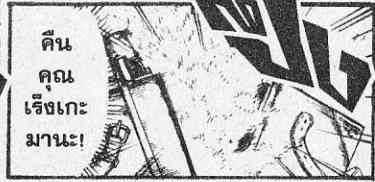

ฮะ
มา
ซาร์
!

คุณ
หนู
จะไป
ไหน
คะ
นั่น
!?

คืน
คุณ
ยูริ
มานะ
!

คืน
คุณ
เริ่ง
เกะ
มานะ!

อย่า...
มอง...

ผม
ใน
ตอน
นั้น
นะ...

คืน
คุณเคิดู
เฮ้มีะ...
แล้วก็
ทุกคนมา
ชะดีจ!

เพช
เลต !!

บ้า
ที่สุด
!!

บ้า
ที่สุด
!

บ้า
ที่สุด
เลย
!!

เอา
หมู่บ้าน
คูโรงะ
ของผม
คืนมานะ
!!

เอา
ทุกคน
คืนมา
!

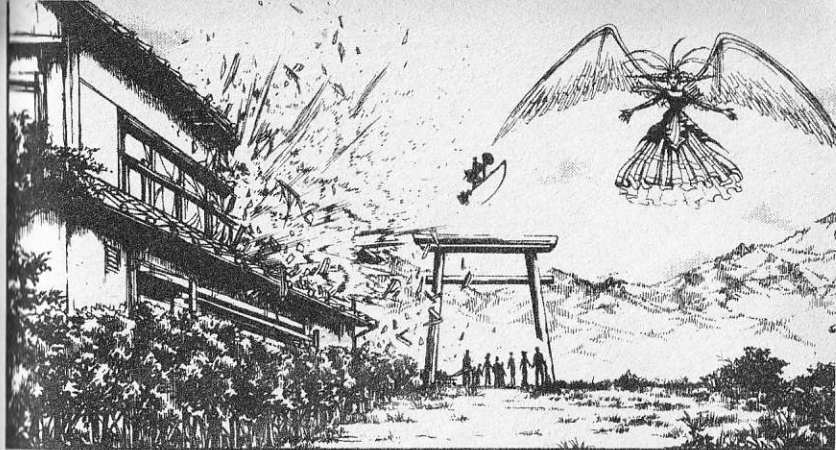
คืน
หมู่บ้าน
คูโรงะ
มานะว้อย
!!

จากที่ 2 เทพรัตสีเงิน

ภาคที่ 2
เทพธิดาแห่งเวทมนตร์

ไม่คิดว่า
จะยังมีมนุษย์
คนไหนที่ยัง
ได้ดูหรือได้ฟัง
การออกอากาศนี้
แล้วหรือกนะ...

แต่บอกไว้
หน่อยละกัน
ว่าผมเป็นคน
ที่ปล่อยไรต์
ใส่พวกเขา
เองละ

หมันคิดงูทกร

ชื่อ
ของโรค
คือ "โรค
โซนาสา"

ซึ่ง
พวกเขา
ไม่มีทาง
ที่จะรักษา
ได้... ที่ทุกคน
พอจะเข้าใจ
ก็มีแต่
ต้นเหตุแห่ง
ความทุกข์
แล้วก็คือ
สงคราม
เท่านั้น
เอง

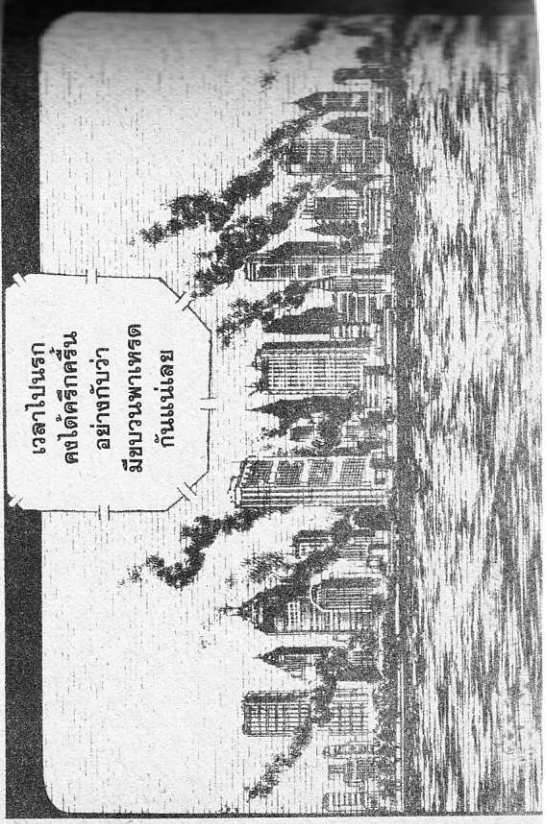

แต่...
สบายใจ
ได้เลย

ที่ต้องตายไป
คือพวกตน
มนุษย์ทุกคน
บนพเนโลกนั้นแหละ

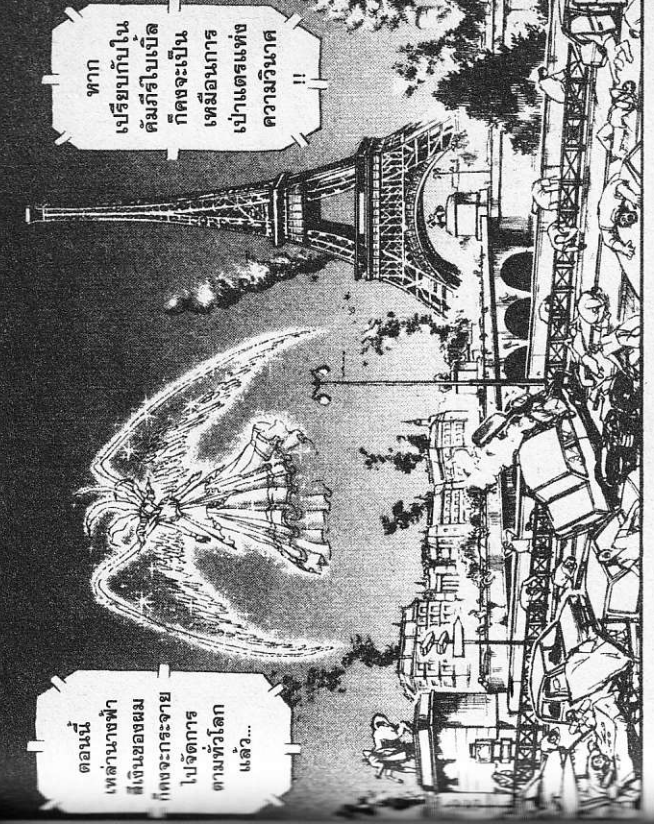

เวลาไปรัก
คงได้รักใคร่กัน
อย่างกับว่า
มีขบวนพาเหรด
กันแน่เลย

ตอนนี้
เหล่านางฟ้า
สี่เจมของยม
ก็คงจะกระจาย
ไปจัดการ
ตามทั่วโลก
แล้ว...

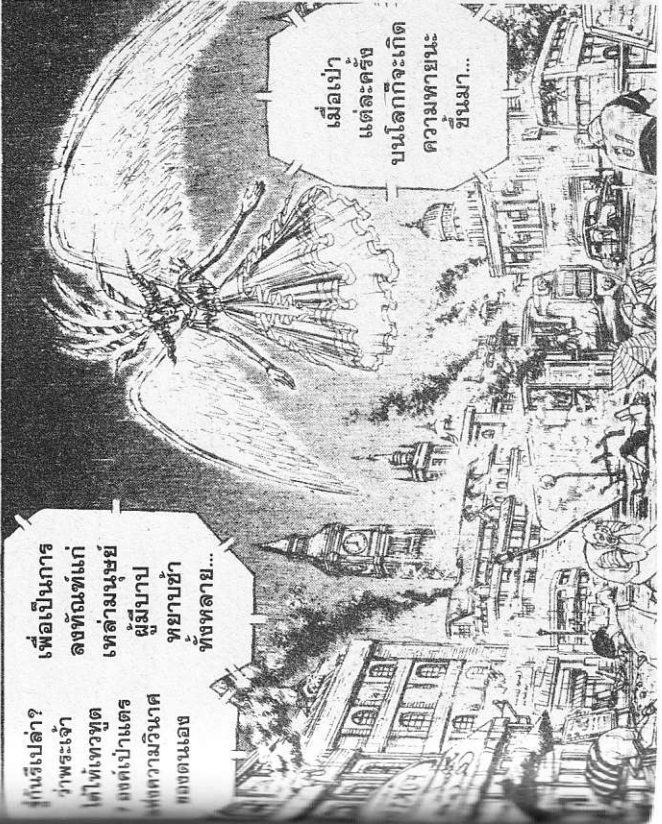
หาก
เปรียบกับใน
คิมวี่โรเบิร์ต
ก็คงจะเป็น
เหมือนการ
เป่าแตรแห่ง
ความวิวัฒนาการ
!!

ในเงิโลก?
ว่าพระเจ้า
ได้เทพบุตร
องค์ปาแตร
เพื่อความวิวัฒนาการ
ของตนเอง

เพื่อเป็นการ
ลงทัณฑ์แก่
เหล่ามนุษย์
ผู้มิบาป
ทุกข์ซ้ำ
ทั้งหลาย...

เมื่อเป่า
แตรครั้ง
บนโลกก็จะเกิด
ความพยานะ
ขึ้นมา...

แต่ว่านะ
ผมมันก็พอ
มีเมตตาดูบ้าง
จะให้เป่าแตรถึง
แค่ครั้งที่ 5 หรือ 6
ก็พอแล้วละกัน

ฮา ฮา
ลาซาต
ละนะ
มนุษย์
เอ๊ย...

เจ้า
หมอนี่...
มันอะไร
ของเค้า
เนี่ย...

ล้อเล่น
กัน...
มากกว่า
มั้ง...

ตะ...
แตร
ครั้งที่ 5 นี้
หมายถึง
อะไร?

ตึก
แต่น...
คะ...

ตะ...
ตึกแต่น
ชั้นเหรอ
!?

จะมี
ตึกแต่นที่เป็น
เหมือนปีศาจ
ออกมาจาก
โพรงนก
นะคะ

จากวิวรณ์
ของขอร่น
เล่าว่า
“ดวงอาทิตย์
และท้องฟ้า
ต่างก็มีตมัว
ไปด้วย
ควันไฟ”

สนุกจริง ๆ
ที่ได้เล่น
กับ
พวกเธอ

“และ
ก็มีฝูง
ตึกแต่น
บินออก
จากควีน
นั่น”

“ตึกแต่น
นั่น...ถูก
ห้ามไม่ให้
ทำลายหญ้า
บน
แผ่นดินโลก
พืชสีเขียว
และต้นไม้”

“แต่สำหรับ
มนุษย์
ให้ทรมาณ
คนเหล่านั้น
โดยไม่ให้ฆ่า
เป็นเวลา
5 เดือน”

บ้าเอ๊ย
เดี๋ยวผม
จะทำลาย
มันเอง
!

ทุกคน !!

ทุกคนเค้า !!

ขี้ม
ออกมา
ได้แล้ว
แท้ๆ...
แต่กลับ
กลายเป็น
แบบ
นั้น!!

“ความ
เจ็บปวด
ที่ตึกแดน
สร้างนั้น
ละม้ายกับ
พิษของ
แมงป่อง”

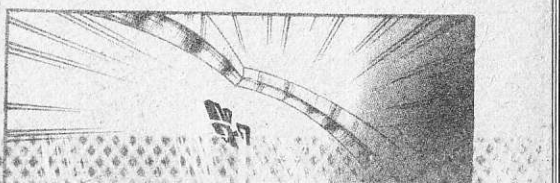
แกเอง
สินะ
ไอ้ตัวที่
คอยแพร่
โรค
โซนาฮ่า
นะ!

“ผู้ที่ถูกพิษ
ของตึกแดน
ในช่วงเวลา
5 เดือน ถึงแม้
จะปรารถนา
ในความตาย
จะหนีไป
จากเขา”

จะ
จัดการ
แกซะ
เดี๋ยวนี้
ล่ะ!

อะ !!

ควีน...
สี่เงิน...

อ้อ...
ลืมบอก
ไปเลยว่า
นางฟ้านั้น
ที่จริงไม่มีร่าง
หรือกนะ

มันเป็นแค่
การรวมตัวกัน
ของฝูงแมลงพาหะ
ที่คอยแพร่กระจาย
โรคโชนาซ่า
ไปทั่วโลก
เท่านั้น

เป็นออโตมาตา
ที่ตัวเล็กจิ๋ว
พอๆ กับเม็ดฝุ่น
ที่กำลังทำให้
พวกเขาทรมาณ
อยู่ในตอนนี้
ยิ่งใจละะ

ตะ...
“ตึกแตนนั่น
มีรูปร่าง
เหมือนม้า
ที่ผูกเครื่อง
พร้อม
สำหรับ
ออกศึก...”

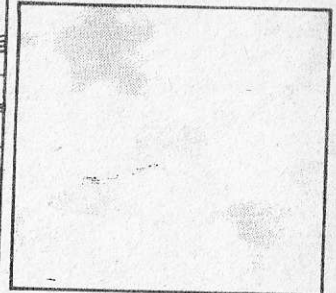
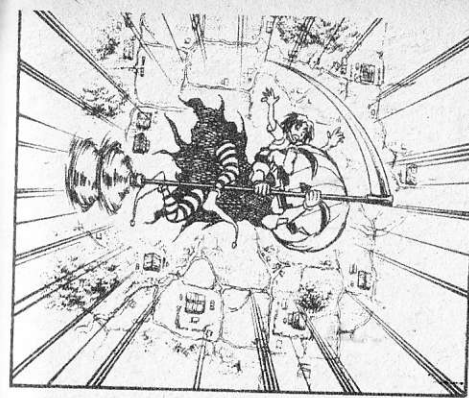

“บนหัว
มีมงกุฎ
ทองคำ...
หน้ามัน
เหมือน
หน้า
มนุษย์”

“ผมมัน
เหมือน
ผมของ
หญิงสาว
พื้นมันเป็น
จุดดั่งของ
ราชสีห์...”

และ
ที่หาง
ของมันก็มี
เหล็กใน...”

ชื่อ
แห่งมัน
นั้น...
ตาม
ภาษา
กรีก...

อะไร
กัน...

ไม่
จริง
...

เรียก
กันว่า
“อปอล
ลิออน”

เอาละ
ค่อยๆ
นะ...

โธ
เว๊ย...

ป้า...
เราชนคนที่ล้ม
อยู่ข้างนอก
เข้ามาไว้ในที่ร่ม
จนหมดแล้วละ

เธอ
ทางนี้ก็
เรียบร้อยแล้ว
เหมือนกัน

ยังทำใจเย็น
อะไรอยู่ได้ละเนี่ย
นาคามาจิ นี่มันโรค
ระบาดนะ! เดี่ยวก็
ติดกันพอดีหรอก!!
น่าจะรีบพาหนีไม่ใช่
เธอใจละ!?

ใช่ ป๊ะป้า
พูดถูกแล้ว!
เพราะพวกเรา
อาจจะติดโรคนี้
เข้าไปเมื่อไหร่
ก็ไม่รู้แน่...
!!!

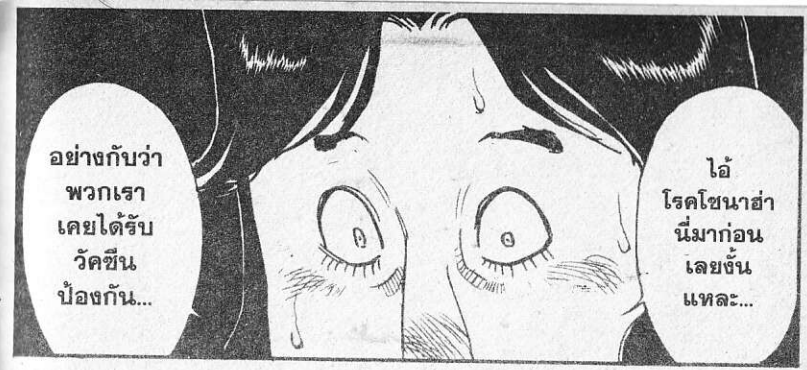

จะ... เรื่องนั้น ก็จริงอยู่ ทรอก...

แต่เรา จะปล่อย พวกคนที่นี่ ไว้แบบนี้ ได้ใจเล่า...

ฉันหมายถึง พวกเรา เองก็ อาจจะ เป็นอย่าง เดียวกับนี้ เมื่อไหร่ ก็ได้นะ เพี้ย

แต่ว่า... นาโตะ: ...

อย่างกับว่า พวกเรา เคยได้รับ วัคซีน บ้างกัน...

ไอ้ โรคโชนาสา นี้มาก่อน เลี้ยงฉัน แหะละ...

แล้ว จะให้หนี ไปที่ไหน กันล่ะ ?

เรื่อง นั้น

อีอ

นะ... นั่นสิ ถ้าที่ตาลุงเมื่อกี้ ให้ดูเป็นเรื่องจริง ละก็... ป่านนี้ทั่วโลก ก็คงเป็นโรคนี้กัน หมดแล้วล่ะ...

แต่... เอ๊ะ... เดี่ยว ก่อนสิ... ถ้าฉัน...

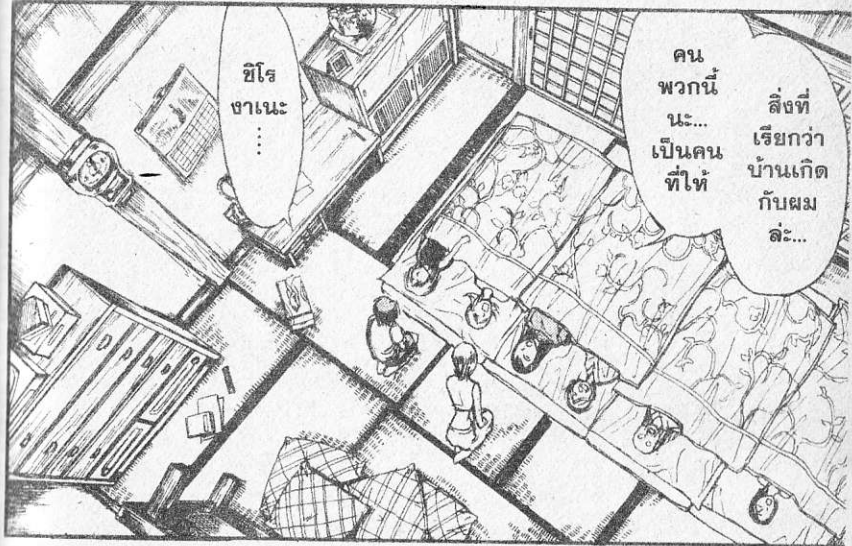
ทำไม มีแต่ พวกเรา ที่ยังไม่เป็น อะไรล่ะ?

ถ้าเป็น อย่างนั้นจริง... พวกเราจะหนี ไปไหนก็ไม่มี ประโยชน์ ทรอกค่ะ...

ไอ้ เซ็ง

อว

ชิโร ซาเนะ ...

คน พวกนี้ นะ... เป็นคน ที่ให้

สิ่งที เรียกว่า บ้านเกิด กับผม ละ...

ต้องย้าย ก็ไม่อยู่เป็น โรงเรียน บ่อยๆ มาตั้งแต่ ตัวเล็ก ๆ นานๆ ซักที นาคามาจิ เซอร์คิส เอง...

แต่นั้น... พอได้ มาอยู่ที่ หมู่บ้าน นี้คือที่ที่ ผมจะกลับ มาได้... ด้วยละ...

แต่ แล้ว... ทำไม...

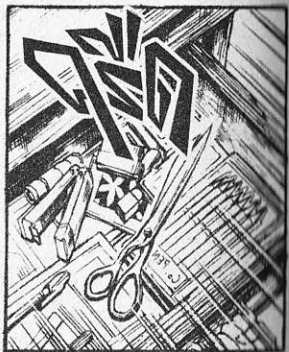

เฮม...
ขอโทษ
ด้วย
นะ...

ขอ
โทษสะ
ทุกคน
...

คุณ
หนู
...

ผมเคย
ได้ยินมาว่า
อควอวิเต้
ที่ละลายอยู่
ในเลือดของ
ซีโรจานะ
เป็นยาวิเศษ
!!

แล้ว
ผมเองก็เคย
มีเหตุให้ต้องดื่ม
อควอวิเต้ลงไป
ด้วยนิดหน่อย
เพราะฉัน
ถ้าให้ดื่มเลือด
ของผมล่ะก็...
!!

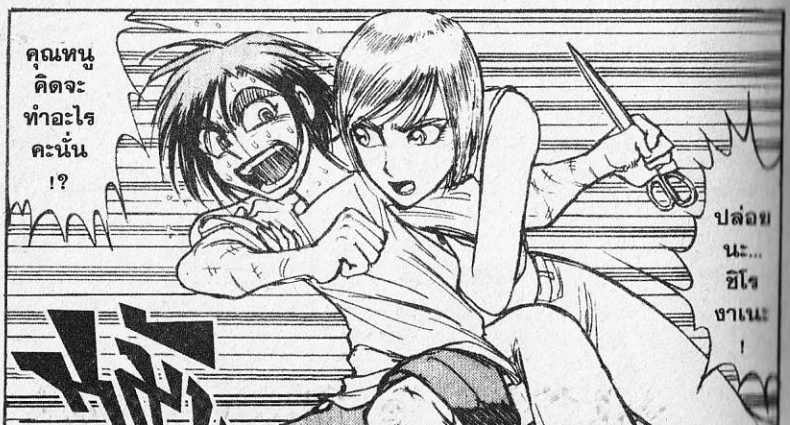
ไม่
ได้
นะคะ
!!

ซีโร
จานะ
!!

เรื่องเหตุ
ที่ว่านั้นไว้ค่อย
ขอฟังทีหลังนะคะ
แต่ตัวฉันจะไม่ยอม
ให้คุณหนูต้อง
ได้รับบาดเจ็บ
เด็ดขาดค่ะ

คุณหนู
คิดจะ
ทำอะไร
คะนั้น
!?

ปลอ
น...
ซีโร
จานะ
!

และถ้าเป็น
เช่นนั้นจริง
ใช้เลือด
ของชั้นที่
เข้มข้นกว่า...
น่าจะเหมาะ
ที่สุดนะคะ!!

ซี
ซีโร
จานะ

แล้วก็
เพื่อไม่ให้
ติดโรค...
ก่อนอื่น
คุณหนู
ช่วยดื่มด้วย
เถอะค่ะ

ปากแผล
สมาน
ตัวแล้ว
จะกรีด
ใหม่อีกที
นะคะ

ขอโทษ
นะ...
ชิโรจางนะ

มา
ซารุ
!!
มานี้
หนอยเร็ว
มีอีก
ประหลาด
มาแน่
!!

เอ๊ะ?
อีกา...

ก็เจ้า
อีกานั้น
ใจครับ
มาล-
เตอร์

มี
คำบอก
จากท่าน
เฟซเลส...
มีคำบอก

แต่ว่า
เรา
เข้าใจ
ดี...

ถึงจะ
เจือจาง
มัน
ขนาด
ไหน...

ก็ไม่มี
ทางพล
หรือ

ถึงกับ
เสียว
จะได้ผล

แต่เราคงให้คน
ทั้งหมดบ้าน... ไม่สิ
ให้คนทั้งโลก
ดื่มเลือดของ
ชิโรจางนะไม่ได้

วันนี้
เวลา
เที่ยง
ตรง...

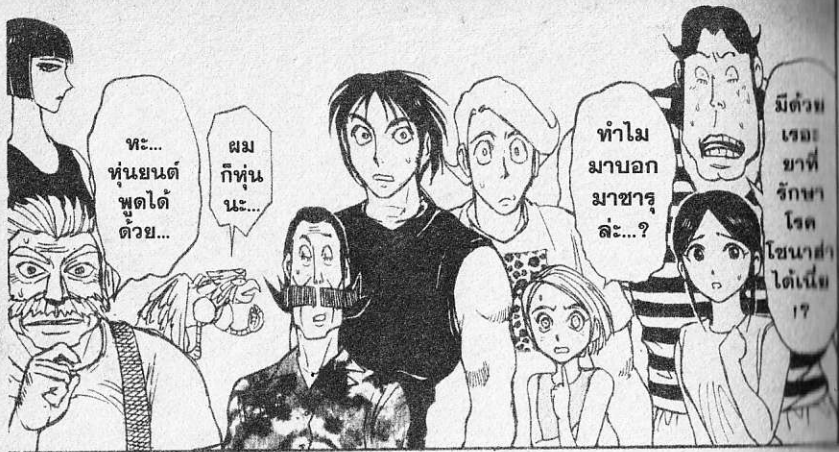
จะไปรับ
ยารักษา
เพียงหนึ่งเดียว
ในโลกที่รักษา
โรคไขข้อได้...

มาซารุ...
ถ้าคิดว่า
จะ
ปกป้องได้
ละก็...

ก็ลอง
ปกป้องดู
ละกัน...
!!

หะ...
หุ่นยนต์
พูดได้
ด้วย...

ผม
ก็หุ่น
นะ...

ทำไม
มาบอก
มาขารู
ล่ะ...?

มีด้วย
แหละ
ชาติ
รักษา
โรค
ไซนาซ่า
ได้ไหม
?

มีอะไร
เพรอะ
คุณหนู
?

แต่ว่า
นะ...
มาขารู...

ตาม
เสียงแตร
ครั้งที่ 6
ในวิอร์ด

ยา
รักษา
โรค
ไซนาซ่า

“อควอ
วิท”
!!

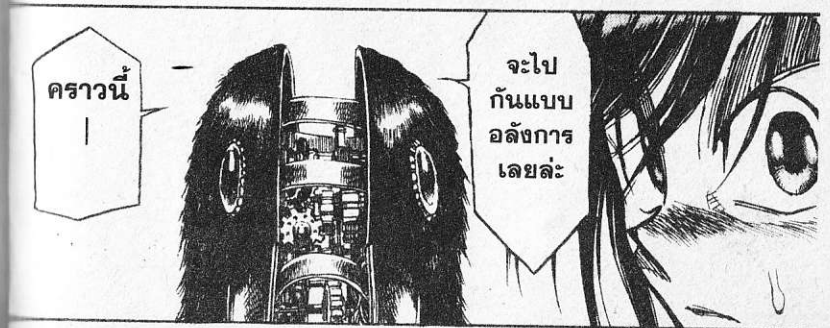
และ
สิ่งที่จะใช้
สร้างมัน
ก็คือ...
“ศิลาไร้
กระด้าง”
!

ซีโร
งานะ
!!

และ
คนที่
มันอยู่
ในตัว
ก็คือ...

คราวนี้
|

จะไป
กันแบบ
อลังการ
เลยล่ะ

ได้
เริ่มกัน
ซักที
!!

งาน
คาร์
นิวัล
ของ
ผม
!!

มาซารุเอ็ย...
จะปกป้อง
ไว้ได้ตลอด
รอดฝั่ง
รีเปล่า
น้ำ...

โปรดติดตามต่อฉบับหน้า

หนังสือ
สยาม
คอมิกส์

SIAM
INTER
COMICS